

De Europæiske Fællesskabers Tidende

17. Årgang Nr. C 22

7. marts 1974

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I Meddelelser

Europa-Parlamentet

Skriftlig forespørgsel nr. 713/73 fra hr. Vredeling til Kommissionen for EF Om: Legetøjsindustrien i forbundsrepublikken Tyskland (supplerende svar)	3
Skriftlig forespørgsel nr. 77/73 fra hr. Vredeling til Kommissionen for EF Om: Budgetsammenligning	4
Skriftlig forespørgsel nr. 186/73 fra hr. Martens til Kommissionen for EF Om: Udviklingen i markedet for svinekød i Fællesskabet (supplerende svar)	5
Skriftlig forespørgsel nr. 189/73 fra hr. Cousté til Kommissionen for EF Om: Aftapning af vin betegnet »Vin d'Alsace« eller »Alsace« i de producerende departementer	9
Skriftlig forespørgsel nr. 206/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for EF Om: Den fælles landbrugspolitik	10
Skriftlig forespørgsel nr. 343/73 fra hr. Willi Müller til Kommissionen for EF Om: Faren for miljøskader ved atomanlæg	11
Skriftlig forespørgsel nr. 346/73 fra hr. Bro til Kommissionen for EF Om: Offentlighed i administrationen	12
Skriftlig forespørgsel nr. 372/73 fra hr. Cousté til Kommissionen for EF Om: Retsforskrifter for kosmetiske artikler	13
Skriftlig forespørgsel nr. 400/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for EF Om: EF's repræsentation i Washington	14
Skriftlig forespørgsel nr. 414/73 fra hr. Russell Johnston til Kommissionen for EF Om: Salg af fjerkræ	15
Skriftlig forespørgsel nr. 423/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for EF Om: Præsident Pompidous bemærkning om det fælles landbrugsmarked	16

Indhold (fortsat)

Skriftlig forespørgsel nr. 426/73 fra hr. Silvio Leonardi til Kommissionen for EF Om: Opslag af en plakat med fordømmelse af kuppet i Chile	16
Skriftlig forespørgsel nr. 436/73 fra hr. Willi Müller til Kommissionen for EF Om: Anvendelse af vitaminer i næringsmidler	17
Skriftlig forespørgsel nr. 442/73 fra hr. Kater og hr. Müller til Kommissionen for EF Om: Udnyttelse af solenergien	18
Skriftlig forespørgsel nr. 444/73 fra fr. Astrid Lulling til Kommissionen for EF Om: Situationen for sekretærer ved Kommissionen for EF	18
Skriftlig forespørgsel nr. 448/73 fra fr. Astrid Lulling til Kommissionen for EF Om: Endelig udtræden af tjenesten for tjenestemænd i EF, der aflønnes over forsknings- og investeringsbudgettet	19
Skriftlig forespørgsel nr. 449/73 fra hr. Hans Edgar Jahn til Kommissionen for EF Om: Opkrævning af afgift på spiseolie ved handel inden for EF	20
Skriftlig forespørgsel nr. 451/73 fra hr. Helmut Kater, hr. Willi Müller og hr. Wolfgang Schwabe til Kommissionen for EF Om: Markedsmisbrug og konkurrencefordrejning inden for turisme	21
Skriftlig forespørgsel nr. 455/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for EF Om: Forsyning af plastisk ler	22
Skriftlig forespørgsel nr. 462/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for EF Om: Forlængelse af forordninger	23
Skriftlig forespørgsel nr. 466/73 fra hr. Dario Antonozzi til Kommissionen for EF Om: Jern- og stålindustrien	24
Skriftlig forespørgsel nr. 491/73 fra hr. Jean Durieux til Kommissionen for EF Om: Afgiftsunddragelse	24
Skriftlig forespørgsel nr. 495/73 fra hr. Willi Müller til Kommissionen for EF Om: Tilsætningsstoffer i industrielt fremstillede supper, som medfører forhøjet blyindhold	25
Skriftlig forespørgsel nr. 500/73 fra lord O'Hagan til Rådet for EF Om: Fremmøde ved Rådets møder	26
Skriftlig forespørgsel nr. 501/73 fra lord O'Hagan til Rådet for EF Om: Arbejdsgrupper	27
Skriftlig forespørgsel nr. 504/73 fra hr. Cornelis Laban til Kommissionen for EF Om: Slagtehuskapaciteten i medlemsstaterne	28
Skriftlig forespørgsel nr. 506/73 fra hr. Harry Notenboom til Rådet for EF Om: Årsrapport om den økonomiske situation EF	29
Skriftlig forespørgsel nr. 507/73 fra hr. Seefeld til Kommissionen for EF Om: Udledning af spildevand i nærheden af kysten	30
Skriftlig forespørgsel nr. 511/73 fra hr. Helmut Kater til Kommissionen for EF Om: Misbrug af EF-præmieordningen for landbrugsvarer	31

Indhold (fortsat)

Skriftlig forespørgsel nr. 516/73 fra lord O'Hagan til Rådet for EF	
Om: Uformelle finansministermøder	32
Skriftlig forespørgsel nr. 519/73 nr. 518/73 fra hr. Mario Vetrone til Kommissionen for EF	
Om: Gennemførelsesbestemmelser for artikel 4 b i forordning (EØF) nr. 974/71, for så vidt angår tobakssektoren	32
Skriftlig forespørgsel nr. 519/73 fra hr. Pierre Lagorce til Kommissionen for EF	
Om: Beskyttelse mod landbrugsulykker	33
Skriftlig forespørgsel nr. 520/73 fra hr. Fellermaier til Kommissionen for EF	
Om: Konkurrencebegrænsende praksis på markedet for tunge lastvogne.....	34
Skriftlig forespørgsel nr. 521/73 fra fru Caretoni Romagnoli og fru Iotti til Kommissionen for EF	
Om: Bevægelighed for personer og varer inden for EF	35
Skriftlig forespørgsel nr. 522/73 fra fru Caretoni Romagnoli til Rådet for EF	
Om: Salg af franske våben til Chile	36
Skriftlig forespørgsel nr. 523/73 fra hr. Helmut Kater til Kommissionen for EF	
Om: Folkeretlig ordning for udnyttelse af havene og havbunden uden for eget højhedsområde	37
Skriftlig forespørgsel nr. 527/73 fra hr. Helmut Kater og hr. Willi Müller til Kommissionen for EF	
Om: Konkurrencebegrænsninger inden for luksusparfumeindustrien	37
Skriftlig forespørgsel nr. 529/73 fra hr. Peter van der Sanden til Kommissionen for EF	
Om: Anvendelse af referenceprissystemet inden for frugt- og grønsagssektoren	38
Skriftlig forespørgsel nr. 534/73 fra hr. Cousté til Kommissionen for EF	
Om: Fastsættelse af det maksimale akseltryk inden for EØF	40
Skriftlig forespørgsel nr. 536/73 fra hr. Cornelis Laban til Kommissionen for EF	
Om: Støtte til markedet for oksekød i Frankrig	41
Skriftlig forespørgsel nr. 542/73 fra sir Tufton Beamish til Rådet for EF	
Om: Fælles standpunkter med hensyn til spørgsmål, der behandles i internationale organisationer	41
Skriftlig forespørgsel nr. 546/73 fra lord O'Hagan til Rådet for EF	
Om: Offentlighedens forståelse for Rådets arbejde	42
Skriftlig forespørgsel nr. 548/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for EF	
Om: Tilpasning af retsforskrifterne for ansvarsforsikring for motorkøretøjer.....	43
Skriftlig forespørgsel nr. 549/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for EF	
Om: Organisationers og sammenslutningers besøg hos Kommissionen	44
Skriftlig forespørgsel nr. 551/73 fra hr. Willem Scholten til Rådet for EF	
Om: Samordning af den finansielle og økonomiske politik inden for EF	45

(Fortsættes næste side)

Indhold (fortsat)

Skriftlig forespørgsel nr. 552/73 fra hr. Harry Notenboom til Kommissionen for EF Om: Forberedelse af traktatændringer	45
Skriftlig forespørgsel nr. 553/73 fra hr. Yvon Bourges til Kommissionen for EF Om: Forbedring af transportforholdene mellem fællesskabsinstitutionernes arbejdssteder ...	47
Skriftlig forespørgsel nr. 554/73 fra hr. Francis Vals til Kommissionen for EF Om: Nederlændenes faktiske behov for olieprodukter	47
Skriftlig forespørgsel nr. 555/73 fra hr. Horst Seefeld til Kommissionen for EF Om: Hastighedsbegrænsning i landevejs-trafikken	48
Skriftlig forespørgsel nr. 556/73 fra hr. Leenhardt til Rådet for EF Om: Deltagelse af visse medlemsstaters finansministre i et møde med Japans og USA's finansministre	49
Skriftlig forespørgsel nr. 563/73 fra lord O'Hagan til Rådet for EF Om: Genforhandling om medlemsstaternes optagelsesbetingelser	50
Skriftlig forespørgsel nr. 569/73 fra hr. Russell Johnston til Kommissionen for EF Om: Udvidelse af de særlige posttakster inden for EF	51
Skriftlig forespørgsel nr. 573/73 fra Lord Gladwyn til Kommissionen for EF Om: Behandling af udenlandske studenter problemer i EF's lande	51
Skriftlig forespørgsel nr. 582/73 fra hr. Willi Müller til Kommissionen for EF Om: Gasfremstilling på basis af stenkul.....	52
Skriftlig forespørgsel nr. 586/73 fra hr. Egbert Wieldraaijer til Kommissionen for EF Om: En særlig arbejdsgruppe for problemer omkring europæisk skibsbygningsindustri....	53
Skriftlig forespørgsel nr. 590/73 fra hr. Petersen til Kommissionen for EF Om: Mulig konkurrence om forslag til løsning af energi-problemet	54
Skriftlig forespørgsel nr. 597/73 fra hr. Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen for EF Om: Størrelsen af olieleverancer fra Nigeria	54
Skriftlig forespørgsel nr. 598/73 fra hr. Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen for EF Om: Leverancer af sovjetisk olie	55
Svar på skriftlig forespørgsel nr. 597/73 og 598/73	55
Skriftlig forespørgsel nr. 623/73 fra hr. Cousté til Kommissionen for EF Om: Oprettelse af et europæisk institut til forbedring af leve- og arbejdsvilkårene.....	55

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 713/72 ⁽¹⁾

fra hr. Vredeling

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(15. marts 1973)

Om: Legetøjsindustrien i forbundsrepublikken Tyskland

1. Er Kommissionen klar over, at der i kredse i legetøjsindustrien i Forbundsrepublikken klages over den stigende indførsel af legetøj til landet?
2. Er det sandt, at den vesttyske legetøjsindustri har ført drøftelser med legetøjsindustrien i Spanien, Italien og Japan om indførsel af legetøj fra disse lande til Forbundsrepublikken?
3. Ser Kommissionen sig foranlediget til at undersøge, om denne slags drøftelser ikke kan føre til utilladelige aftaler? Hvis dette er tilfældet, indleder den så en undersøgelse heraf?

⁽¹⁾ Et foreløbigt svar på dette spørgsmål blev allerede givet den 14. 6. 1973. (EFT nr. C 57 af 17. 7. 1973, s. 21).

Supplerende svar

(30. januar 1974)

Som supplement til Kommissionens svar den 14. juni 1973 kan Kommissionen oplyse det ærede medlem om, at den ikke på grundlag af indhentede oplysninger har kunnet slutte, at der findes en aftale mellem tyske legetøjsfabrikanter på den ene side og spanske, italienske og japanske fabrikanter på den anden.

Kommissionen ser ingen grund til at skride ind i medfør af EØF-traktatens konkurrenceregler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 77/73

fra hr. Vredeling

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. april 1973)

Om: Budgetsammenligning

1. Kan Kommissionen give oplysning om de problemer, arbejdsgruppen budgetsammenligning behandler, og som har forbindelse med den måde, hvorpå De europæiske Fællesskabers egne midler og de betalinger, de umiddelbart foretager i medlemsstaterne, optages på medlemsstaternes nationale budgetter ⁽¹⁾ ?

2. Har Kommissionen i denne forbindelse hørt om de lovændringer, der er under behandling i Nederlandene ⁽²⁾ og som har forbindelse med ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse af 21. april 1970 om udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne midler ⁽³⁾ ?

3. Deler Kommissionen den nederlandske regerings opfattelse; at hvad angår anvendelsen af fællesskabsreglerne for de egne midler i Nederlandene, behøver de nationale foranstaltninger, der er nødvendige i denne sammenhæng, ikke forud at bringes til Kommissionens kendskab for at give denne lejlighed til at fremkomme med bemærkninger, som der kan tages hensyn til ved den definitive fastsættelse af disse foranstaltninger, men at Kommissionen kun kan udtale sig om beslutninger, der står retligt fast?

⁽¹⁾ Jvf. »De europæiske Fællesskabers Bulletin«, nr. 10-1972, punkt 43.

⁽²⁾ Jvf. akt nr. 11654 fra det nederlandske parlaments Andetkammer.

⁽³⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 19.

4. Fremgår det efter dens mening heraf, at »spørgsmålet om en formel forudgående afgørelse om nogle planlagte foranstaltninger ikke (skal) bringes i overensstemmelse hermed, bl.a. fordi det ville gøre Kommissionen til med-lovgiver i den nationale lovgivning, hvilket ikke er traktatens mål«? Er den nederlandske regerings nye synspunkt rigtigt, at også artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2/71 fra Rådet af 2. januar 1971 om gennemførelse af afgørelsen af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter ⁽⁴⁾ ikke finder anvendelse her?

5. Er det sandt, at det pågældende nederlandske lovforslag er bragt på bane i Kommissionens tjenestegrene, og at der fra den side ikke er fremkommet afvigende meninger med hensyn til den nederlandske ordning ⁽⁵⁾ ?

6. Kan Kommissionen give en forklaring på de egne midlers juridiske betydning i den fase, der ligger mellem »det tidspunkt, hvor de forudsætninger er opfyldt, der er grundlag for at kravet om opkrævning af dem opstår« ⁽⁶⁾ og det tidspunkt, hvor »det tilsvarende krav er behørigt konstateret af medlemsstaternes kompetente administration eller organ« ⁽⁷⁾ ?

⁽⁴⁾ EFT nr. 3 af 5. 1. 1971, s. 1.

⁽⁵⁾ Jvf. Andetkammerets forhandlinger af 20. 3. 1971 angående dette lovforslag.

⁽⁶⁾ Jvf. artikel 1 i det pågældende forslag fra Kommissionen, gengivet i hr. Westerterp's betænkning, Europa-Parlamentet, dok. 121 af 6. 10. 1970, s. 5.

⁽⁷⁾ Jvf. artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2/71 — (EFT nr. L 3 af 5. 1. 1971, s. 2).

Svar

(21. januar 1974)

1. De problemer, der opstår i forbindelse med den nationale bogføring af De europæiske Fællesskabers egne indtægter, er allerede behandlet i Kommissionens svar på punkt 1 i skriftlig forespørgsel nr. 361/72 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 134 af 27. 12. 1972, s. 16.

Problemerne er de samme med hensyn til bogføringen af direkte betalinger, som foretages af De europæiske Fællesskaber i medlemsstaterne.

2. Der har ikke fundet nogen officiel fremsendelse sted af dette dokument, men Kommissionen har kun til underretning modtaget et eksemplar af teksten til det pågældende lovforslag.

3. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til i medfør af forskrifterne om egne indtægter at forelægge Kommissionen deres lovforslag. De er derimod forpligtet til i givet fald at ændre de nationale forskrifter (art. 6 i afgørelsen af 21. april 1970) samt i medfør af artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 2/71 at træffe alle nødvendige foranstaltninger til, at beløbene svarende til de fastsatte rettigheder stilles til Kommissionens rådighed på den måde som forordningen bestemmer.

4. Artikel 4 i forordning nr. 2/71, særlig punkt B, gælder udelukkende de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, så snart disse er godkendt af de nationale myndigheder.

5. Nej.

6. Fællesskabets egne indtægter begynder ved gennemførelsen af de forudsætninger for afgifter og skatter, som udgør disse, således som de er anført i artikel 2 i afgørelsen af 21. april 1970. De findes altså som sådanne fra det øjeblik, hvor forudsætningen er opfyldt. For at fastslå den juridiske betydning af

udtrykket »egne indtægter« er det endvidere nødvendigt at erindre at det system, der er indført ved afgørelsen af 21. april 1970, er bygget på princippet om en klar skelnen mellem to serier af forbindelser:

— for det første, forbindelserne mellem de, som er afgiftspligtige med hensyn til de afgifter der udgør Fællesskabets egne indtægter og de myndigheder i medlemsstaterne, som skal opkræve disse afgifter. Disse forbindelser henhører under hver medlemsstats nationale lovgivning;

— for det andet, forbindelserne mellem Fællesskaberne og medlemsstaterne. Det er i denne forbindelse at udtrykket »egne indtægter« har sin juridiske betydning.

Det fremgår heraf, at selv om det påhviler medlemsstaterne at påvise de »egne indtægter« i henhold til de betingelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 2/71, har Fællesskaberne ikke desto mindre en ret med hensyn til disse når blot forudsætningen for disse findes, selv om de ikke er påviste eller påvisningen ikke har været korrekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 186/73 ⁽¹⁾

fra hr. Martens

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. juni 1973)

Om: Udviklingen på markedet for svinekød i EF

Kan Kommissionen oplyse:

1. hvordan svinekødmængden har udviklet sig i de forskellige medlemsstater i De Ni's Fællesskab siden 1967?
2. hvilken udvikling der har været i slagtingen af svin i de forskellige medlemsstater siden 1967?
3. hvordan svinekødproduktionen har udviklet sig siden 1967?
4. hvor stort forbruget af svinekød pr. indbygger har været?
5. hvad basispriserne har været siden 1967?
6. hvilke priser der reelt er betalt til producenterne i de forskellige medlemsstater?
7. af hvilke årsager disse reelle priser ikke har været ens i alle medlemsstater?

⁽¹⁾ Et foreløbigt svar på dette spørgsmål blev allerede givet den 25. 7. 1973, (EFT nr. C 68 af 21. 8. 1973, s. 24).

Supplerende svar

(25. januar 1974)

I tilslutning til Kommissionens svar af 25. juli 1973 kan den nu oplyse resultatet af sine undersøgelser.

1. Udviklingen i svineholdet i Fællesskabet på ni

(I tusind stykker)

Land	År					
	1967	1968 ⁽¹⁾	1969	1970	1971	1972
Belgien	2 392	2 504	3 094	3 835	3 925	4 298
Danmark	8 416	7 982	8 345	8 850	8 700	8 925
Forenede Kongerige	7 634	7 987	8 143	8 546	8 882	8 839
Frankrig	10 693	9 546	10 275	11 215	11 279	11 361
Irland	1 017	1 062	1 065	1 155	1 143	1 007
Italien	6 186	7 298	9 224	8 980	8 196	7 990
Luxembourg	127	117	109	131	109	101
Nederlandene	4 540	4 861	5 294	6 340	6 316	6 480
Tyskland	19 033	18 378	18 965	20 532	19 584	19 622
Fællesskabet på »ni«	60 038	59 735	64 514	69 584	68 134	68 623

⁽¹⁾ Fra december 1968 er opgørelsen over svineholdet blevet foretaget på ensartet måde i de »seks« i overensstemmelse med Rådets direktiv af 27. marts 1968. Tallene for Frankrig og Italien kan ikke sammenlignes med dem for 1967.

2. Udviklingen i slagtingen af svin

(I tusind stykker)

Land	År					
	1967	1968	1969	1970	1971	1972
Belgien	4 238	4 636	4 688	5 782	6 311	6 642
Danmark	11 556	11 272	10 758	11 497	12 093	11 839
Forenede Kongerige	12 357	12 987	14 044	14 391	15 566	15 404
Frankrig	15 469	15 880	14 796	15 703	17 147	17 583
Irland	1 452	1 652	1 926	2 102	2 284	2 368
Italien	4 437	5 224	5 289	6 383	6 933	7 175
Luxembourg	146	151	125	127	124	124
Nederlandene	6 766	7 674	7 487	8 468	9 658	9 525
Tyskland	25 760	28 289	28 404	29 220	31 116	30 850
Fællesskabet på »ni«	82 181	87 765	87 517	93 673	101 232	101 510

3. Udviklingen i svinekødproduktionen ⁽¹⁾

(1 tusind tons)

Land	Ar					
	1967	1968	1969	1970	1971	1972 ⁽²⁾
Belgien	363	411	429	542	578	624
Danmark	751	735	710	738	781	782
Forenede Kongerige	765	797	870	880	955	931
Frankrig	1 343	1 341	1 216	1 303	1 417	1 476
Irland	99	115	131	134	145	152
Italien	451	539	528	565	612	653
Luxembourg	12	11	9	9	9	9
Nederlandene	569	648	642	733	845	863
Tyskland	2 287	2 504	2 528	2 546	2 687	2 642
Fællesskabet på »ni«	6 640	7 101	7 063	7 450	8 029	8 122

⁽¹⁾ Indenlandsk bruttoproduktion.⁽²⁾ Foreløbigt.4. Udviklingen i forbruget pr. person af svinekød ⁽¹⁾

(1 kg/boved)

Land	Ar					
	1967	1968	1969	1970	1971	1972 ⁽²⁾
Belgien/Luxembourg	30,7	32,5	32,2	34,0	35,0	38,1
Danmark	40,4	36,8	36,7	38,2	37,3	40,9
Forenede Kongerige	23,1	23,7	24,2	24,1	25,7	25,2
Frankrig	29,4	30,8	29,8	30,6	32,1	33,0
Irland	24,7	25,5	26,4	29,6	30,4	30,6
Italien	10,1	11,2	11,0	12,5	13,4	13,6
Nederlandene	29,7	31,3	29,3	29,8	33,5	32,3
Tyskland	40,5	44,1	43,9	45,7	47,9	48,2
Fællesskabet på »ni«	29,5	30,9	30,8	32,2	34,3	34,4

⁽¹⁾ Svinekød plus spiseligt slagteaffald af svin⁽²⁾ Foreløbigt.

5. Grundprisen for slagtede svin

(RE pr. 100 kg)

Tidsrum	Beløb
1. juli 1967–31. oktober 1967	73,50
1. november 1967–31. juli 1968	73,50
1. august 1968–31. oktober 1968	75,00
1. november 1968–31. oktober 1969	75,00
1. november 1969–31. oktober 1970	75,00
1. november 1970–31. oktober 1971	77,25
1. november 1971–31. oktober 1972	80,00
1. november 1972–31. oktober 1973	82,50
1. november 1973–31. oktober 1974	86,00

6. Markedsprisen for slagtede svin

(Kan betragtes som den pris producenterne faktisk opnår, (uden hensyn til transportomkostninger af produktionssted til slagteri) for svinekroppe af klasse II i Fællesskabets klassificering af svinekroppe på krogen i slagteriet.)

(1 RE pr. 100 kg)

Land	År						
	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973 9 første måneder
Belgien	76,74	80,20	93,82	84,08	77,88	85,49	106,95
Frankrig	79,80	79,72	91,17	84,73	80,34	87,97	109,23
Italien	91,23	80,60	99,57	102,35	92,23	98,75	124,89
Luxembourg	84,66	83,07	92,22	93,00	88,47	93,80	108,56
Nederlandene	74,31	77,21	85,87	80,63	74,81	78,71	101,51
Tyskland	88,50	80,98	90,86	90,86	84,41	87,09	101,82
Fællesskabet på »seks«	82,54	79,74	92,26	89,18	83,02	88,64	108,83
Danmark	65,70	57,10	62,40	64,10	63,69	73,28	103,96
Forenede Kongerige	67,27	63,23	65,08	68,52	72,22	73,41	97,79
Irland	69,14	62,54	62,64	67,94	71,50	71,72	99,08
Fællesskabet på »ni«	—	—	—	—	—	—	107,29 (feb.-sept.) 1973

7. Årsagerne til regionale prisforskelle

De konstaterede prisforskelle fra land til land skyldes hovedsageligt den regionale prisfordeling mellem forbrugsegne, som viser underskud og produktionsegne med overskud, idet prisforskellene især svarer til de transportomkostninger, der er nødvendige for at bringe svinekødet fra produktionsstedet til de egne, der har det største forbrug, som trekantområdet Frankfurt-Paris-Milano.

Endvidere afspejler disse prisforskelle omkostningsforskellene ved svinekødsproduktionen fra land til land, navnlig prisforskellene på foderkorn; således kan det relativt lave prisniveau på slagtede svin i de tre nye medlemsstater indtil 1972 forklares.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 189/73

fra hr. Cousté

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. juli 1973)

Om: Aftapning af vin betegnet »vin d'Alsace« eller »Alsace« i de producerende departementer

En lov vedtaget af det franske parlament den 5. juli 1972 bestemmer, at fra dennes bekendtgørelse »kan vin, der bærer den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »Vin d'Alsace« eller »Alsace«, kun transporteres, udstilles, udbydes »til« salg eller sælges på flasker, i henhold til gældende bestemmelser, undtagen i tilfælde af overførsel fra lager til lager i departementerne Bas-Rhin og Haut-Rhin, og fra denne dato at regne kan aftapning af vin, der bærer den kontrollerede oprindelsesbetegnelse »Vin d'Alsace« eller »Alsace«, kun ske i departementerne Bas-Rhin og Haut-Rhin« (lov af 5. juli 1972, artikel I, Frankrigs Statstidende 9. juli 1972).

Ved at gøre aftapning af Alsace-vin obligatorisk i oprindelsesdepartementerne medfører disse interne bestemmelser en forskelsbehandling til skade for alle forhandlere, hvad enten de er franske eller fra andre

medlemsstater i Fællesskabet, som ikke er hjemmehørende i de nævnte områder og de indfører konkurrencefordrejninger.

Vil Kommissionen oplyse, om den mener, at den pågældende lov er i overensstemmelse, dels med bestemmelserne i EØF-traktaten, som forbyder signaturstaterne at træffe nogen foranstaltning, som kan fordreje konkurrencen eller forårsage forskelsbehandling mellem indbyggere i medlemsstaterne eller inden for den enkelte stat, dels med fællesskabsforordningerne (EØF) nr. 816/70 ⁽¹⁾ og 817/70 ⁽²⁾, som indfører fri varebevægelse for vin og tillader forhandlere frit at købe vin i disse lande efter eget valg, uden andre formaliteter end de toldmæssige, når der i Alsace ikke er nogen bestående skik og brug som, i henhold til artikel 15 i forordning (EØF) nr. 817/70, kunne berettige en national lovgivning, der er strengere end Fællesskabets bestemmelser?

⁽¹⁾ EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 20.

Svar

(30. januar 1974)

Kommissionen har i lyset af fællesskabsretsreglerne med særlig opmærksomhed undersøgt bestemmelserne i den franske lov af 5. juli 1972 om forpligtelse

til kun at forhandle vine fra Alsace med kontrolleret oprindelsesbetegnelse på flaske og kun at foretage aftapningen i selve produktionsdepartementerne.

Ifølge artikel 15 i forordning (EØF) 817/70, der giver særlige bestemmelser om kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder, kan medlemsstaterne fastlægge yderligere eller strengere kendetegn og betingelser for produktionen og omsætningen af kvalitetsvine end dem, der er fastsat på fællesskabsplan. En sådan foranstaltning skal tage hensyn til bestående skik og brug; dette betyder dog ikke, at enhver strengere betingelse på forhånd skal have været knæsat ved sådan skik og brug.

Imidlertid skal disse supplerende nationale regler respektere artiklerne 30 og følgende i EØF-traktaten.

Da bestemmelserne i den nævnte franske lov forbeholder udøvelsen af en virksomhed for en bestemt

gruppe af nationale dyrkere med udelukkelse af alle andre dyrkere i Fællesskabet, er de til hinder for en eksport, der kunne finde sted, dersom de ikke fandtes; de er således en foranstaltning med tilsvarende virkning som kvantitative udførselsrestriktioner og er i modstrid med artikel 34 i traktaten.

Da der imidlertid er tale om en foranstaltning til beskyttelse af en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, er den dækket af artikel 36 i traktaten, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde eller indføre forbud eller restriktioner, der er begrundet i hensynet til beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

Herefter er den franske foranstaltning ikke i modstrid med de omtalte fællesskabsregler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 206/73

fra lord O'Hagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. juli 1973)

Om: Den fælles landbrugspolitik

Er Kommissionen sikker på, at den fælles landbrugspolitik fuldt ud forstås af befolkningen i Fællesskabet? Hvilke bestræbelser gøres der fra Kommissionens side for at forklare den, og vil Kommissionen udsende regelmæssige statistiske oplysninger, der viser virkningen af den fælles landbrugspolitik på leveomkostningerne?

Svar

(24. januar 1974)

Kommissionen mener, at for gennemsnitsborgeren, der ønsker objektiv oplysning om den fælles landbrugspolitikens virkemåde, er der utallige muligheder for at få den. De europæiske Fællesskabers presse- og informationskontorer i medlemsstaterne samt de mange private organisationer, der tjener som mellemlid for Kommissionens tjenestegrene, står til rådighed for borgerne.

Generaldirektoratet for presse og information og talsmandsgruppen bestræber sig på at oversætte den fælles landbrugspolitikens virkemåde og følger til et for

alle let fatteligt sprog dels ved populariserende skrifter og dels ved et stort antal møder og besøg både i Bruxelles og i medlemsstaterne.

Det statistiske kontor udsender hver måned statistikker over forbrugerprisernes udvikling i de ni medlemslande (se »Bulletin des Statistiques Générales«). Imidlertid er det ikke muligt på grundlag af disse oplysninger at analysere den fælles landbrugspolitikens egentlige virkning på prisudviklingen. Thi det er yderst vanskeligt statistisk at isolere de andre fakto-

rer, der bestemmer prisudviklingen, såsom den normale prisudvikling, monetære svingninger og sæsonudsving.

Endvidere udsender Kommissionen en årlig beretning om landbrugssituationen i Fællesskabet, hvori en betydelig del af teksten og talmaterialet drejer sig om

den stor-økonomiske situation i EØF, således som den tager sig ud på grundlag af de foreliggende oplysninger.

Kommissionen står til rådighed for det ærede medlem med enhver mere detaljeret oplysning om sit virke på informationsområdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 343/73

fra hr. Willi Müller

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1973)

Om: Faren for miljøskader ved atomanlæg

1. Hvorledes forklarer Kommissionen den opfattelse, som deles af fagfolk fra alle medlemslande undtagen forbundsrepublikken Tyskland, og som går ud på, at den offentlige mening ikke er tilbøjelig til at kritisere nye atomanlægsprojekter, at den helt undervurderer den eventuelle atomfare, men at den kun er foruroilig over den forventede temperaturstigning og eutrofiering af søer, vandløb og indre farvande?

2. Er det på grund af manglende oplysning af befolkningen, at offentligheden i forbundsrepublikken Tyskland med voksende styrke kritiserer opførelsen

af atomanlæg, også opførelse af anlæg i europæiske nabolandes grænseområder til Tyskland, eller er grunden den, at netop rettidig og saglig korrekt oplysning gennem myndigheder og borgerinitiativer om faren for miljøskader ved atomanlæg har medført den kritiske holdning i offentligheden i forbundsrepublikken Tyskland?

3. Ser Kommissionen nogen mulighed for, og hvad agter den at foretage sig, for at man gennem egnet oplysning af befolkningen i alle medlemslande når frem til en sikker sum af viden om de faktiske farer ved atomanlæg?

Svar

(25. januar 1974)

1. Opførelsen af nye atomkraftværker fremkalder ikke blot reaktioner i offentligheden i Tyskland, men også, omend i vekslende grad, i andre lande. Disse reaktioner angår virkningerne på miljøet såvel ved normal udnyttelse af disse værker som i tilfælde af ulykker og deraf følgende risici.

2. Efter Kommissionens opfattelse skyldes den kritik, som offentligheden fremsætter mod opførelsen og udnyttelsen af atomkraftværker, flere forskellige faktorer:

— den mere eller mindre udprægede følsomhed i befolkningen over for den almindelige økologiske

føringelse, en følsomhed, der kan skyldes befolkningstætheden og industrialiseringsgraden i visse områder;

— den kortere eller længere erfaring, som offentligheden har opnået med hensyn til fredelig udnyttelse af atomenergien, samt omfanget og hurtigheden af gennemførelsen af udstyrsprogrammerne;

— statens retlige struktur og de administrative fremgangsmåder, der anvendes til at bevilge opførelse og udnyttelse af atomkraftværker (eksistensen eller fraværet af høring af offentligheden);

- de udviklede tekniske aspekter ved en sikkerhedsanalyse ved metodologien og de kriterier og forskrifter, der gælder for bevilling til opførelse og udnyttelse;
- udsendelsen på rette tid af tilstrækkelig oplysning, der er afpasset efter den pågældende befolknings art, og som angiver hvilke sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet.

3. Kommissionen har ved gentagne lejligheder understreget den betydning, som det i dens øjne har, at offentligheden informeres om atomenergien; denne oplysning må omfatte både grundene til, at atomkraftværker anvendes i energiforsyningen i de forskellige lande og de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå de farer, der følger med denne form for energiproduktion.

Kommissionen mener, at oplysning om disse sikkerhedsforanstaltninger er en opgave, der må påhvile den, der lige over for befolkningen står med det konkrete og direkte ansvar, og som bedst er i stand til at

dømme de bedst egnede veje og midler. Kommissionen vil vedblive med at støtte og lette en objektiv oplysning af offentligheden. Endvidere er den ved at undersøge om andre midler med held kunne anvendes.

Endelig erindrer Kommissionen det ærede medlem om de bestræbelser, den har udfoldet for at nå frem til ensartethed i medlemsstaterne med hensyn til beskyttelse og sikring af offentligheden på den ene side og de foranstaltninger, den har truffet i medfør af kapitel III i Euratom-traktaten på den anden side ved at drage omsorg for en regelmæssig rådslagning mellem de berørte kredse med hensyn til sædvaner, kriterier og sikkerhedsforskrifter.

I denne forbindelse tillader Kommissionen sig at henvise det ærede medlem til det svar, der den 22. december 1972 blev givet på skriftlig forespørgsel nr. 10/72 fra hr. Ramaeckers ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 49 af 18. 5. 1972, s. 25, og EFT nr. C 138 af 31. 12. 1972, s. 36.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 346/73

fra hr. Bro

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. september 1973)

Om: Offentlighed i administrationen

Vil Kommissionen oplyse, hvilke regler der gælder for EF-borgeres adgang til at blive bekendt med akter i sager, der angår dem, og om den har planer for indførelse af regler på linie med den danske lov om offentlighed i administrationen?

Svar

(1. februar 1974)

Kommissionen har med interesse stiftet bekendtskab med den af det ærede medlem nævnte danske lov.

Den finder det ikke hensigtsmæssigt i øjeblikket at træffe lignende bestemmelser med hensyn til offentlighed i Fællesskabets forvaltning.

Samtidig vil Kommissionen gerne oplyse det ærede medlem om, at den betragter de regler og fremgangsmåder som tilfredsstillende, der i øjeblikket giver enhver borger i Fællesskabet adgang til at blive bekendt med spørgsmål, som berører ham (publikationer, kundgørelser, etc. . . .).

Således offentliggøres ikke blot bestemmelser af almindelig karakter, hvis bekendtgørelser er en betingelse for deres anvendelse, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i serie »L«, men tillige en række bestemmelser eller meddelelser (direktiver eller beslutninger, der er rettet til medlemsstaterne, beslutninger om afslutning af internationale aftaler, oplysninger om markeder, om koncessioner til udførelse af offentlige arbejder etc. . . .), der kan have interesse for privatpersoner eller virksomheder. For så vidt angår serie »C« i det nævnte Tidende indeholder den en

lang række meddelelser og oplysninger, som netop er beregnet på at give private og virksomheder oplysning om de vigtigste sider af den virksomhed, der udføres af Fællesskabets institutioner (Parlamentsmedlemmers skriftlige spørgsmål med Rådets eller Kommissionens svar, information om Domstolens virksomhed, Rådets resolution, forslag fra Kommission, fra Rådet, etc. . . .).

Oplysninger, der direkte angår personer eller virksomheder, sendes til de pågældende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 372/73

fra hr. Cousté

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(2. oktober 1973)

Om: Retsforskrifter for kosmetiske artikler

Er Kommissionen vidende om, at forbundsrepublikken Tysklands regering den 26. februar d.å. har oversendt et lovforslag (Bundestagdrucksache nr. 7/255) til forbundsdagen om revision og samordning af lovgivningen om levnedsmidler, tobak, kosmetiske midler og andre forbrugsvarer?

I særdeleshed bedes Kommissionen oplyse, om den er vidende om, at artikel 25 i det lovforslag, som den tyske regering har forelagt Forbundsdagen, indeholder en bestemmelse, der i praksis vil tvinge fabrikanterne i de øvrige stater inden for Fællesskabet til regelmæssigt at indhente oplysninger om de tyske bestemmelser om, hvilke farmaceutiske stoffer der kun udleveres mod recept, fordi brugen af sådanne stoffer i de kosmetiske artikler, der sælges på det tyske marked, vilde blive forbudt i henhold til den tyske regerings lovforslag?

Er Kommissionen ikke af den opfattelse, at man netop for at fjerne de allerede eksisterende tekniske hindringer og for at undgå, at der skabes nye hindringer på kosmetikmarkedet, i en ensartet negativliste

for De europæiske Fællesskaber burde opføre alle de stoffer — udleveret med eller uden recept — som det vil blive forbudt at anvende i kosmetiske artikler inden for Fællesskabet?

Er Kommissionen ikke af den mening, at forbundsrepublikken Tysklands regering burde underrette den om sit lovforslag, således at Kommissionen sættes i stand til at forhindre, at der i Det europæiske Fællesskabs medlemsstater udstedes modstridende forordninger om kosmetiske artikler og dette til trods for, at der den 23. december 1972 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ blev offentliggjort et forslag til rådsdirektiv om tilnærmelse af medlemsstaternes retsforskrifter for kosmetiske artikler og til trods for, at Europa-Parlamentet den 6. juli 1973 ⁽²⁾ vedtog en udtalelse af samme indhold?

Til sidst skal man spørge Kommissionen, hvorvidt den agter at foranledige, at forbundsrepublikken Tysklands regering indtager en holdning, der er i overensstemmelse med Fællesskabets aftaler på dette område?

⁽¹⁾ EFT nr. C 133 af 23. 12. 1972, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. C 62 af 31. 7. 1973, s. 43.

Svar*(29. januar 1974)*

Kommissionen har på forespørgsel fået kendskab til det tyske lovforslag.

I den i 1971 udarbejdede skikkelse er dette lovforslag den 26. februar 1973 af forbundsregeringen igen blevet forelagt Bundestag. Kommissionen har henledt den tyske regerings opmærksomhed på de forpligtelser, der er pålagt i henhold til gældende bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med det almindelige program for fjernelse af tekniske hindringer for samhandelen.

Da forslaget til direktiv allerede er forelagt Rådet den 19. oktober 1972 i henhold til overenskomsten om

status quo (punkt 1 a), bør forbundsregeringen underrette Rådet.

For så vidt angår bestemmelserne i lovforslaget om kosmetiske artikler kan Kommissionen kun slå fast, at det adskiller sig fundamentalt fra forslaget til direktiv. Kommissionen skal gøre opmærksom på, at dette direktiv indeholder en negativ liste over stoffer, hvorefter anvendelsen af disse ikke vil være tilladt i Fællesskabet.

Kommissionen må indrømme, at arbejdet med dens forslag ville vanskeliggøres, dersom medlemsstaterne skulle lovgive på det samme område, og det gælder i endnu højere grad, når en sådan lovgivning adskiller sig fra Kommissionens forslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 400/73

fra lord O'Hagan

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(11. oktober 1973)

Om: EFs repræsentation i Washington

Hvis det er rigtigt, at den forhenværende danske statsminister Jens Otto Krag snart tiltræder stillingen som leder af Fællesskabets repræsentation i Washington i stedet for hr. Mazio, kunne Rådet da tænke sig at benytte denne lejlighed til at ophøje Fællesskabets repræsentation i den amerikanske forbundshovedstad til overordentlig og befuldmægtiget ambassade?

Svar*(17. januar 1974)*

Kommissionens delegationer i tredjelande sorterer under denne institution. Således har Kommissionen udnævnt hr. Krag, tidligere statsminister for Danmark, som sin repræsentant i Washington.

Iøvrigt gør Rådet det ærede parlamentsmedlem opmærksom på, at Fællesskabet som sådant ikke har nogen diplomatisk repræsentation i tredjelande, og at det ikke påtænker at ændre den pågældende delegations status i anledning af nyudnævnelser i stillingen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 414/73

fra hr. Russell Johnston

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. oktober 1973)

Om: Salg af frisk fjerkræ

1. Kommissionen spørges om den er blevet gjort opmærksom på artiklen »Outlook Freezing« i Sunday Post den 12. august 1973?
2. Hvilke forslag har Kommissionen til at forbyde salg af frisk fjerkræ i medlemsstaterne efter 1975?
3. Er kommissionen klar over, at man frygter, at gennemførelsen af et sådant forslag vil medføre højere priser på fjerkræ og arbejdsløshed blandt fjerkræavlere i Det forenede Kongerige?
4. Er Kommissionen endvidere klar over, at salg af frisk fjerkræ i Fællesskabets tempererede egne ikke indebærer nogen fare for sundheden?

Svar

(18. januar 1974)

Kommissionen har ikke haft lejlighed til at gøre sig bekendt med den artikel, det ærede medlem citerer.

Kommissionen kan kun minde om bestemmelserne i Rådets direktiv nr. 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød (1).

Det fremgår af dette direktiv, at den såkaldte spinchillerkøling skal ophøre senest den 1. januar 1977.

Der er således udelukkende tale om for fremtiden at forbyde anvendelsen af en kølingsmåde og ikke selve salget af fersk fjerkrækød i medlemsstaterne.

Salg af fjerkræ, hvoraf involdene ikke er udtaget vil i øvrigt helt blive forbudt fra 1976, således som det er fastsat i artikel 16 b) i det ovennævnte direktiv, medmindre en forlængelse af denne frist i mellemtiden besluttet af Rådet på forslag fra Kommissionen.

(1) EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 423/73
fra lord O'Hagan
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(25. oktober 1973)

Om: Præsident Pompidous bemærkning om det fælles landbrugsmarked

Under præsident Pompidous sidste pressekonference (torsdag den 27. september 1973) hævdede han, at den franske landmand har modtaget 2 000 franske francs fra Fællesskabet, mens den hollandske landmand har modtaget 10 000 franske francs.

1. Kan Kommissionen forklare denne påstand, som fremsat i denne korte form ikke er særlig klar?
2. Hvad hentyder den franske præsident til, og er de fremførte beløb korrekte?
3. Hvilke beløb gælder tilsvarende for den italienske, den belgiske, den tyske og den luxembourgske landmand?

Svar

(4. februar 1974)

Det ærede medlem henvises venligst til Kommissionen svar torsdag den 17. januar på mundtlig forespørgsel nr. 165/73 ⁽¹⁾ fra hr. Cipolla, som drejede sig om det samme emne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, (foreløbig udgave) januar 1974, s. 213.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 426/73
fra hr. Silvio Leonardi
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(25. oktober 1974)

Om: Opslag af en plakat med fordømmelse af kuppet i Chile

Er Kommissionen underrettet om, at det den 13. september 1973 på det fælles forskningscenter i Ispra blev forbudt at opslå en plakat med meddelelse om en demonstration i Varese til fordømmelse af kuppet i Chile?

På grundlag af hvilke bestemmelser har et sådant forbud kunnet finde sted?

Svar*(1. februar 1974)*

Den hidtidige praksis ved det fælles forskningscenter i Ispra med hensyn til opslag af plakater har været ikke at tillade opslag med politiske hensigter.

Kommissionen agter i nærmeste fremtid at udsende et internt regulativ om vilkårene for opslag af plakater i samtlige dens bygninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 436/73**fra hr. Willi Müller****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(29. oktober 1973)*

Hvilke sundhedspolitiske følger drager Kommissionen af det forhold, at der i De forenede Stater på grundlag af nye videnskabelige erkendelser er blevet lagt betydelige vanskeligheder i vejen for anvendelsen af vitaminer i næringsmidler, og at vitamintabletter til dels er blevet gjort receptpligtige?

Svar*(28. januar 1974)*

I forbindelse med forslag til direktiver vedrørende en harmonisering af medlemsstaternes levnedsmiddellovgivning har Kommissionen taget stilling til spørgsmålet om tilsætning af vitaminer til fødevarer; den er vidende om den risiko for den menneskelige sundhed, som frembydes af en overdreven indtagelse af visse vitaminer; Kommissionen vil fortsat have sin opmærksomhed rettet mod dette spørgsmål og har med dette for øje indhentet udtalelser fra sagkyndige på dette område.

For så vidt angår vilkårene for salg af farmaceutiske produkter og specielt vitaminpiller, er det fremdeles et spørgsmål, der henhører under den nationale lovgivning.

I forbindelse med forslag til direktiver om udarbejdelsen af normer for ingredienser og tilsætninger til levnedsmidler er der taget hensyn til den risiko, som disse tilsatte stoffer kan frembyde for den menneskelige sundhed; Kommissionen har sin opmærksomhed rettet mod spørgsmålet om en samlet vurdering af sundhedsrisikoen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 442/73

fra hr. Kater og hr. Müller

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1973)

Om: Udnyttelse af solenergien

1. Anser Kommissionen de resultater, som man i andre lande er nået frem til med hensyn til udnyttelse af solenergien, for så betydningsfulde og lovende, at den selv anvender betydelige midler til forskningsprojekter inden for udnyttelsen af solenergien?
2. Havde gennemsnitsudgifterne til disse projekter ikke kunnet være mindre, hvis man først havde bestræbt sig ihærdigt på at udveksle erfaringer med dem, der allerede driver anlæg til udnyttelse af solenergien?

Svar

(30. januar 1974)

1. Det nuværende kendskab er tilstrækkeligt til at tillade udnyttelsen af solenergien i beboelse, men der skal endnu udfoldes store anstrengelser for at gennemføre en effektiv forretningsmæssig basis for denne teknik. Derimod er forskningen stadig på et forberedende stadium, for så vidt angår den industrielle udnyttelse af solenergien. På dette tidspunkt påtænder Kommissionen et gradvist fremadskridende program inden for denne sektor, både budgetmæssigt og for så vidt angår den teknologiske orientering.

Kommissionen skal i øvrigt gøre opmærksom på, at i forbindelse med Euratoms flerårsprogram, der er vedtaget af Rådet i 1973, omfatter det ikke nukleære program vedrørende ny teknologi, der er betroet

Det fælles Forskningscenter, et detaljeret program med hensyn til udnyttelsen af solenergien.

2. Kommissionen for sin del mener, at budgettet for 1973 på dette område er beskedent.

I øvrigt skal den meddele det ærede medlem om, at der er rettet henvendelser på det tekniske plan inden for UNESCO, og bilateralt til de mest betydningsfulde organisationer og kompetente forskere på området, blandt andet til Den franske Atomenergi-kommission, CNRS, DGST, CNEN, Universitetet i Genova, Optical Science Center i Arizona, Physical Laboratory i Israel, Philips Eindhoven, Wankel-Borsig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 444/73

fra fr. Astrid Lulling

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1973)

Om: Situationen for sekretærer ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Ved en omlægning af stillingerne blev der for året 1973 oprettet 40 B 5/B 4 og 40 B 3/B 2 stillinger, som tidligere var C-stillinger. Kan Kommissionen angive

de grunde, der har foranlediget til

- a) i modstrid med sædvanlig praksis kun at afholde en udvælgelsesprøve for de to forskellige kategorier (B 5/4 og B 3/2) på grundlag af de samme opgaver;

b) at overdrage et privat institut at udarbejde opgaverne; dette institut har givet de tysksprogede kandidater uforståelige og ubrugelige tekster, fyldt med fejl, hvorved mange kandidater bliver nødt til at tage prøven om, hvilket er forbundet med store udgifter for disse og for Kommissionen?

Hvorfor har Kommissionen kun opstillet en reserveliste for B 5/B 4 og ikke for B 3/B 2 stillinger?

Er Kommissionen rede til at sørge for, at rutinerede sekretærer med mange års praksis sikres forfremmelsesmuligheder på grundlag af kvalifikationsbeviser, således som det f.eks. sker ved Europa-Parlamentet, uden at skulle igennem komplicerede udvælgelsesprøver, der er behæftet med store mangler?

Hvorfor falder sekretariats-tillægget bort ved forfremmelse til disse specielle sekretariats-B-stillinger?

Svar

(22. januar 1974)

Som svar på det ærede medlems forespørgsel finder Kommissionen det påkrævet at understrege følgende:

- I. Vedtægten for Tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber pålægger pligt til afholdelse af en udvælgelsesprøve ved enhver overgang fra en kategori til en anden.
- II. I betragtning af antallet af mulige ansøgere til stillinger i Kommissionens tjenestegrene var det nødvendigt at afholde en udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver; i øvrigt forlangte repræsentanterne for personalet udtrykkeligt denne art udvælgelsesprøver.
- III. Erfaringen viser, at afholdelsen af udvælgelsesprøver med sigte på to forskellige stillingsgrupper modsvarer tjenestens tarv og ansøgernes interesser (i analogi hermed almindelige udvælgelsesprøver med henblik på en reserve til stillingsgrupperne C 3/C 2 og C 5/C 4).

Udarbejdelsen af prøverne er udvælgelseskomiteens opgave; denne mente i denne forbindelse at måtte

have bistand udefra. Da den tyske udgave af prøverne indeholdt fejl, måtte komiteen annullere prøven for alle ansøgerne for at garantere alle lige vilkår.

Det er besluttet at udnævne de 40 første ansøgere, der har bestået prøven, i stillingsgruppen B 3/B 2; oprettelsen af en reserve til gruppen B3/B2 ville have kunnet berøre et antal ansøgere, der var klasseret umiddelbart efter, og som således ville være blevet berøvet muligheden for en udnævnelse i B-kategorien — stillingsgruppen B 5/B 4. Kommissionen mente at burde afstå fra oprettelsen af en reserve til B 3/B 2, fordi udnævnelserne ville være usikre ud over de første 40 egnede.

Kommissionen skal til sin tid drage læren af resultatet af denne udvælgelsesprøve og træffe bestemmelser med henblik på fremtiden.

Kommissionen minder om, at sekretariatstillægget er knyttet til udøvelsen af arbejdet som stenograf og maskinskriver(ske) og maskinskriver(ske), og at det falder bort, når vedkommende skifter stilling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 448/73

fra fr. Astrid Lulling

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. oktober 1973)

Om: Endelig udtræden af tjenesten for tjenestemænd i EF der aflønnes over forsknings- og investeringsbudgettet

I det fælles forskningscenter i Ispra skal 94 stillinger frigøres på baggrund af bestemmelserne i Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1543/73 af 4. juni 1973 om ind-

førelse af særlige midlertidige foranstaltninger, der midlertidigt skal finde anvendelse på tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber, der aflønnes over forsknings- og investeringsbudgettet ⁽¹⁾.

I betragtning af at der er indkommet mere end 94 anmodninger, og at Rådets forordning ikke angiver nogen forskel mellem de forskellige kategorier og som udvælgelseskriterium udtrykkeligt fastsætter: anciennitet, tjenestemandens alder og tjenstlige grunde, er Kommissionen da villig til at se bort fra ethvert udvælgelseskriterium, som f.eks. ville udelukke alle kvindelige tjenestemænd i kategori C fra den frivillige udtræden af tjenesten?

⁽¹⁾ EFT nr. L 155 af 11. 6. 1973, s. 1.

Svar

(22. januar 1974)

Kommissionen er i stand til at forsikre det ærede medlem om, at der ikke er sket nogen udelukkelse af kvindelige tjenestemænd i kategori C ved gennemførelsen af forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1543/73.

Det skal endda bemærkes, at visse kvindelige tjenestemænd i kategori C efter ansøgning er blevet frigjort fra tjenesten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 449/73

fra hr. Hans Edgar Jahn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. oktober 1973)

Om: Opkrævning af afgift på spiseolie ved handel inden for EF

Kommissionens svar på min skriftlige forespørgsel nr. 699/72 ⁽¹⁾ rammer desværre ikke sagens kerne. Det giver mig derfor anledning til at fremkomme med følgende supplerende spørgsmål:

1. Selv om afgiften på spiseolie i lige høj grad påhviler flydende og fast planteolier, både dem der fremstilles i Frankrig og dem, der indføres til Frankrig (hvilket var spørgeren bekendt i forvejen), er Kommissionen klar over at de franske pro-

ducenter på grund af denne afgiftsbyrde stilles ugunstigere i forhold til producenter fra de øvrige medlemsstater ved udførsel af deres produkter til lande inden for Fællesskabet?

2. Er Kommissionen enig med spørgeren i, at opkrævningen af afgift på spiseolie i Frankrig forvansker konkurrenceforholdene på det fælles marked og således medfører en fordrejning, som ifølge artikel 101 i EØF-traktaten bør fjernes?
3. Hvis spørgsmål nr. 2 besvares bekræftende, hvornår agter Kommissionen at fremkomme med det forslag til direktiv, som foreslås i artikel 101 i EØF-traktaten, og som skal fjerne denne fordrejning?

⁽¹⁾ EFT nr. C 78 af 29. 9. 1973, s. 18.

4. Hvis spørgsmål nr. 2 besvares benægtende, kan Kommissionen udførligt redegøre for, på hvilket grundlag den mener, at der i det foreligende tilfælde ikke kan være tale om en fordrejning af konkurrence-forholdene?
5. Hvornår vil den samlede undersøgelse, som Kommissionen nævnte i sit svar af 30. juli 1973, og som skal klarlægge, hvorvidt den franske regering yder støtte, være afsluttet og vil Kommissionen derefter være villig til ufortøvet at meddele resultatet af denne undersøgelse?

Svar

(25. januar 1974)

1., 2., 3. og 4. Den særlige afgift på vegetabilsk olie, flydende eller fast der er indført i Frankrig til gunst for tillægsbudgettet for sociale ydelser i landbruget (BAPSA), betales af den franske olieproducent i det øjeblik, olien bringes ud på det nationale marked, på en gros stadiet, og af importøren i Frankrig på samme stadium og vilkår, når der er tale om olie fra et andet medlemsland. Denne afgift betales ikke, når der er tale om olie til eksport.

5. De midler, der hidrører fra opkrævningen af denne afgift og overføres til BAPSA, udgør kun en del af dette budget. Hele dette budget tjener til finan-

siering af foranstaltninger, der er en del af den sociale ordning i det franske landbrug. Kommissionen har ikke endnu undersøgt socialpolitikken inden for landbruget i medlemsstaterne med henblik på at få at vide om og i hvilken udstrækning disse ordninger indeholder elementer, der falder ind under artikel 92, stk. 1, i traktaten. Denne undersøgelse vil udgøre en del af den undersøgelse af samtlige generelle støtteordninger, der er fastsat ved Kommissionens beslutning, som nævnes under punkt VI. B i Rådets beslutning af 25. maj 1971 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 52 af 27. 5. 1971, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 451/73

fra hr. Helmut Kater, hr. Willi Müller og hr. Wolfgang Schwabe
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. oktober 1973)

Om: Markedsmisbrug og konkurrencefordrejning inden for turisme

1. Deler Kommissionen vor opfattelse af, at turister som forbrugere bør have krav på beskyttelse imod turistforetagenders misbrug?
2. Hvilke konkurrencefordrejninger kan man konstatere i Fællesskabet inden for turisme på grund af foreskelligartede bestemmelser for turistforetagender?
3. Hvad agter Kommissionen at gøre for at opnå retsregler på Fællesskabsplan til beskyttelse af turister imod eventuelt markedsmisbrug og konkurrencefordrejning?

Svar*(1. februar 1974)*

I den udstrækning, hvor visse turistbureauers misbrug omfattes af artikel 86 i traktaten, kan Kommissionen forsikre de ærede medlemmer om, at den vil bringe denne artikel i anvendelse, når betingelserne herfor er opfyldt. Der er hidtil ikke konstateret noget tilfælde af denne art.

For så vidt angår de øvrige problemer i spørgsmålet, skal Kommissionen henvise til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 208/73 ⁽¹⁾ fra lord O'Hagan.

⁽¹⁾ EFT nr. C 12 af 9. 2. 1974, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 455/73**fra lord O'Hagan****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(31. oktober 1973)*

Om: Forsyning af plastisk ler

Er Kommissionen klar over mangelen på forsyning af plastisk ler? Hvilke beregninger har man gennemført med hensyn til forsyning af plastisk ler inden for EØF? Fortsætter man undersøgelser med henblik på at finde erstatningsprodukter for plastisk ler?

Svar*(21. januar 1974)*

Efter de oplysninger, der foreligger for Kommissionen, synes der ikke at være nogen mangler i forsyningen med plastisk ler (»ball-clay«), og reserveerne synes tilstrækkelige.

Idet den har bemærket, at Fællesskabets forsyninger med plastisk ler er tilfredsstillende, finder Kommissionen, at man måske på et vist tidspunkt kunne se, at der opstod vanskeligheder på dette område på grund af foranstaltninger, som måtte blive truffet med henblik på miljøbeskyttelse.

Der foretages derfor parallelt undersøgelser med henblik på en bedre udnyttelse af forekomsterne af plastisk ler og med henblik på at finde frem til nye lerblandinger, som kan formindske iblandingsprocenten af plastisk ler i råvaren til visse keramiske varer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 462/73

fra lord O'Hagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. oktober 1973)

Om: Forlængelse af forordninger

Hvis en forordning som for eksempel 67/67 EØF ⁽¹⁾ kun har gyldighed i et begrænset tidsrum og dernæst forlænges, rådfører man sig da altid med Parlamentet? Hvad er fremgangsmåden ved forlængelse af en forordning?

Hvor mange forordninger har man forlænget hvert år i de sidste fem år?

I hvor lang tid er forordninger normalt gyldige?

⁽¹⁾ EFT nr. 57 af 25. 3. 1967, s. 849/67.

Svar

(30. januar 1974)

1. Grundlaget for enhver forordning fra Rådet eller Kommissionen er en klar bestemmelse i traktaten eller den afledte fællesskabsret, som giver bemyndigelse til den ene eller den anden institution. Parlamentet rådspørges uundgåeligt, hvis bestemmelsen fastsætter dette. Det kan ligeledes rådspørges af Rådet, hvis dette ønsker det, og særligt efter Kommissionens ønske. Enhver ændring af en eksisterende forordning, herunder forlængelse af dennes gyldighed, besluttet normalt efter den samme fremgangsmåde, der er fulgt ved udstedelsen af forordningen, således at Parlamentet i givet fald rådspørges.

Forordning nr. 67/67/EØF er udstedt af Kommissionen på grundlag af artikel 1 i forordning nr. 19/65/EØF, hvorved Rådet havde givet Kommissionen bemyndigelse til at gennemføre de regler, denne har fastsat. Denne artikel har ikke fastsat, at Parlamentet skulle høres.

2. Kommissionen er ikke i stand til at besvare dette spørgsmål; den er i øvrigt af den formodning, at den arbejds mængde, der vil være nødvendig for at finde frem til det ønskede tal ikke vil stå i forhold til den interesse, tallet kan have.

3. Forordningernes gyldighed varierer fra en til flere dage, en til flere uger, en til flere måneder; visse har en begrænset, men på forhånd ikke fastsat tidsfrist; andre har eksisteret i mange år, som for eksempel forordning nr. 1 ⁽¹⁾ fra begyndelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskab. Det er således umuligt at svare på det ærede medlems spørgsmål.

⁽¹⁾ EFT nr. 17 af 6. 10. 1958, s. 385/58.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 466/73

fra hr. Dario Antoniozzi

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. oktober 1973)

Om: Jern- og stålindustrien

Kan Kommissionen:

1. give foreløbige oplysninger for hver enkelt medlemsstat om behovet for jern- og stålprodukter inden for Det europæiske økonomiske Fællesskab til og med 1980?
2. i forbindelse med ovennævnte punkt angive, hvilke tilpasninger af produktionsstrukturen der vil være nødvendige inden 1980 for hver enkelt medlemsstat?

Svar

(22. januar 1974)

I medfør af artikel 46 i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab skal Kommissionen med regelmæssige mellemrum angive generelle mål for modernisering, orientering af fabrikation på langt sigt og udvidelse af produktionskapaciteten.

Det seneste »Memorandum om de generelle mål for Kul- og Stålindustrien i Fællesskabet« fra 1971 angav bruttostålbehovet i Fællesskabets seks oprindelige medlemsstater for 1975.

Beretningen om »Investeringer i Kul- og Stålindustrien i Fællesskabet« fra 1973 indeholder angivelser

om produktionsmulighederne i Fællesskabets seks oprindelige medlemsstater frem til 1976.

I 1974 følger den næste beretning om »Investeringer i Kul- og Stålindustrien i Fællesskabet« med angivelser for en yderligere årrække.

Offentliggørelsen af de generelle mål for stål fra 1980 til 1985 er planlagt til 1975. Arbejdet hermed er påbegyndt under medvirkning af de forskellige interesserede parter (regeringer, virksomheder, arbejdstagere, forbrugere og forhandlere). Disse generelle mål vil omfatte forudsigelser om stålbehovet i det udvidede Fællesskab samt pege på de strukturelle tilpasninger af stålproduktionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 491/73

fra hr. Jean Durieux

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(8. november 1973)

Om: Afgiftsunddragelse

1. Er Kommissionen vidende om, at indførslen til Italien af okser til avl og ikke til slagtning er blevet fritaget for toldafgifter?
2. Hvilke midler har Kommissionen planlagt at anvende for at gøre ende på denne praksis, som er i modstrid med Fællesskabets egne interesser og skader Fællesskabets anseelse over for tredjelandene?

Svar

(21. januar 1974)

Baggrunden for det ærede medlems spørgsmål er, at der findes et fællesskabstoldkontingent på 30 000 stykker hornkvæg, ud over de til slagtning bestemte, af visse bjergracer under pos. ex. 01.02 A II b) 2 i den fælles toldtarif ⁽¹⁾.

Fællesskabet har faktisk under de multilaterale forhandlinger inden for GATT påtaget sig at åbne et årligt toldkontingent på 20 000 stykker til en toldsats på 6 %. Dog har Fællesskabet i en brevveksling med Østrig den 21. juli 1972 påtaget sig autonomt at forøge omfanget af det pågældende toldkontingent

fra 20 000 til 30 000 stykker og nedsætte tolden for dette kontingent fra 6 % til 4 %.

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at adgangen til at nyde godt af dette kontingent er underkastet de betingelser, der fastsættes af myndighederne i den indførende medlemsstat. I det foreliggende tilfælde synes der at være begået bedrageri i Italien, af forretningsmænd, som har søgt at profitere af, at importen af de ovennævnte dyr var belagt med 4 % told imod de 16 %, der normalt opkræves for dyr til slagtning. De italienske myndigheder har imidlertid reageret energisk imod dette, da der er anvendt foranstaltninger op til fængsling over for visse af de formodede bedragerere.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1944/73 af 16. 7. 1973 — EFT nr. L 200 af 20. 7. 1973, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 495/73

fra hr. Willi Müller

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(8. november 1973)

Om: Tilsætningsstoffer, i industrielt fremstillede supper, som medfører forhøjet blyindhold

1. Kan Kommissionen bekræfte videnskabelige undersøgelsesresultater, ifølge hvilke der ved såkaldte industrielle supper (færdiglavede supper i ekstrakt- eller koncentrat-form) anvendes tilsætningsstoffer, som medfører et forhøjet blyindhold, der kommer op på mindst det dobbelte af de satser, som tolereres af WHO?
2. Hvad må der efter Kommissionens opfattelse gøres for at man kan undgå betænkelig sundhedsfare for forbrugerne?
3. Bliver det ikke stadig mere nødvendigt, at Kommissionen snart griber ind, eftersom de industrielt fremstillede supper får en større og større markedsandel?

Svar

(25. januar 1974)

Kommissionen er bekendt med den videnskabelige undersøgelse, som det ærede medlem henviser til.

Andre institutter har senere foretaget analyser som ikke bekræfter resultaterne af den ovennævnte undersøgelse. Det synes virkelig, som om det faktiske indhold af bly i de industrielle supper er højest en hundrededel af de satser, som spørgsmålet henviser til, og således langt under de mængder, som tolereres af WHO.

Disse koncentrationer af bly repræsenterer derfor ingen fare for forbrugernes sundhed, når der tages hensyn til det nuværende kendskab til disse forhold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 500/73

fra lord O'Hagan

til Rådet for de europæiske Fællesskaber

(9. november 1973)

Om: Fremmøde ved Rådets møder

Udarbejdede Rådet sin meddelelse til Parlamentet (dateret den 16. oktober 1973) om forbedringen af forholdet mellem Rådet og Europa-Parlamentet med sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 209/73 ⁽¹⁾ i tankerne?

Mener Rådet, at dets vægring ved at svare ordentligt på et simpelt spørgsmål, der blev stillet så langt tilbage som den 6. juli 1973, er en bekræftelse på dets udtalelse om, at Rådet er ivrigt efter at tilvejebringe et så snævert samarbejde som muligt med Europa-Parlamentet?

Betyder Rådets vægring ved at opgive antallet af de tilstedeværende ved de sidste 25 rådsmøder, at Rådet ikke har en fortegnelse over de tilstedeværende?

⁽¹⁾ EFT nr. C 97 af 15. 11. 1973, s. 8.

På den anden side, hvis en sådan fortegnelse findes, vil Rådet så nu afgive et ligefremt svar på et ligefremt spørgsmål?

Er Rådet ikke klar over, at denne statistik ville være af værdi for personer, både inden for og uden for EØFs institutioner, som er interesseret i Rådets beslutningsprocesser.

Hvorfor undgår Rådet fuldstændigt at svare på det tredje punkt i forespørgslen, nemlig om observatøren fra de tyske delstater var til stede ved hver lejlighed?

Ved Rådet det ikke?

Er Rådet klar over, at dets undvigende svar synes at modbevise Rådets påstand om, at det ønsker at arbejde snævrere sammen med Europa-Parlamentet, når det også samtidig skjuler kendsgerninger, som burde fremlægges for medlemmerne af dette Parlament?

Svar

(17. januar 1974)

Som Rådet oplyste i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 209/73, råder hver delegation og Kommissionen over et vist antal pladser ved Rådets møder. Normalt finder der et vist personskifte sted for delegationernes vedkommende, efterhånden som behandlingen af de forskellige punkter på Rådets dagsorden afvikles. Hver delegation træffer i så henseende de dispositioner, den finder mest velegnede.

I betragtning af, at det tilkommer hver enkelt regering at vælge sammensætningen af sin delegation, opstiller Rådet ikke nogen fortegnelse, der viser til-

stedeværelsen af bestemte embedsmænd ved Rådets samlinger jfr. det eksempel, det ærede parlamentsmedlem nævner.

Rådet udarbejder heller ikke nogen speciel statistik over det samlede antal tilstedeværende i mødesalen under en samling.

Rådet vil dog gerne oplyse, at dets Generalsekretariat for hver samling er i besiddelse af en liste over de vigtigste deltagere i den pågældende samling; denne liste offentliggøres i pressekommuniket, der udsendes efter hver samling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 501/73

fra lord O'Hagan

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(9. november 1973)

Om: Arbejdsgrupper

Nøjagtigt hvor mange arbejdsgrupper fungerer på nuværende tidspunkt i rådsmaskineriet? Hvilke opgaver har hver enkelt arbejdsgruppe? Hvor længe har hver enkelt eksisteret, og hvor mange medlemmer er der i hver gruppe?

Hvorledes er fordelingen i hver arbejdsgruppe mellem antallet af medlemmer fra de forskellige EØF institutioner og fra medlemsstaternes regeringer?

Hvor ofte holder hver arbejdsgruppe møde?

Er Rådet af den opfattelse, at sådanne arbejdsgrupper er ansvarlige over for noget parlament? I bekræftende fald, over for hvilket parlament?

Har Rådet nu i sinde at besvare disse spørgsmål mere udførligt, end det gjorde i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 219/73? ⁽¹⁾ Vil Rådet i modsat fald give sin begrundelse for at tilbageholde disse svar?

⁽¹⁾ EFT nr. C 97 af 15. 11. 1973, s. 11.

Svar

(17. januar 1974)

Rådet kan til det svar, det gav på skriftlig forespørgsel nr. 219/73, føje nedenstående oplysninger.

Tooghalvtreds arbejdsgrupper virker for tiden inden for Rådet. Fra den 1. januar til den 31. oktober 1973 har disse grupper holdt 1029 møder.

Da størstedelen af grupperne ikke samles med regelmæssige mellemrum, men kun sammenkaldes, når dette er nødvendigt, er det ikke muligt at præcisere, hvor mange møder hver gruppe holder.

Spørgsmålet om disse gruppers ansvar som sådanne over for et parlament opstår ikke. De nationale embedsmænd, der deltager i gruppernes møder, sorterer rent faktisk under deres lands myndigheder, og disse myndigheder er undergivet en regering, som er ansvarlig over for det pågældende lands parlament.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 504/73

fra hr. Cornelis Laban

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(15. november 1973)

Om: Slagtehuskapaciteten i medlemsstaterne

1. Er det rigtigt, at de ultramoderne slagtehus ved Porte de La Villette i Paris vil blive lukket den 15. marts 1974 og derpå revet ned?

2. Hvis dette er tilfældet, vil Kommissionen da oplyse:

- a) hvad grunden er til denne udvikling;
- b) hvad anlægsudgifterne beløb sig til for disse slagtehus, der er de bedst udstyrede i Europa;
- c) om der blev givet investeringsstøtte fra Den europæiske udviklings- og garantiefond for Landbruget til opførelse af disse slagtehus, og — hvis dette er tilfældet — hvor stort et beløb?

3. Hvis svaret på spørgsmål 2 c) er bekræftende, hvorfor var Kommissionen da så overbevist om den varige økonomiske virkning af disse slagtehus, hvilket — som det fremgår af besvarelsen på skriftlig forespørgsel nr. 474/72 fra det tidligere parlaments-

medlem Vredeling — er det vigtigste kriterium ved ydelse af støtte fra denne fonds udviklingssektion?

4. Skyldes vanskelighederne også, at der i Frankrig er en voksende tendens til at slagte på stedet og transportere de slagtede dyr, frem for at transportere det levende kvæg til centrale, regionale slagtehus?

5. Hvis dette er tilfældet, er de ansvarlige franske myndigheder i tide eller på et tidligt stadium i byggeperioden, der varede ti år, fra Kommissionens side blevet gjort opmærksom på denne tendens?

6. Forekommer dette fænomen også i andre medlemsstater, og — hvis dette er tilfældet — er Kommissionen da villig til at træffe de nødvendige foranstaltninger til — så vidt det er muligt — at tilpasse slagtehuskapaciteten i medlemsstaterne og inden for EØF som helhed til udviklingen inden for kødproduktionen, hvilket vil føre til en fornuftig investeringspolitik?

(¹) EFT nr. C 73 af 13. 9. 1973, s. 19.

Svar

(24. januar 1974)

1, 2 og 3. Da der ikke er forelagt Kommissionen noget forslag om slagtehusene i Vilette, har den ikke oprettet nogen sag på spørgsmålet om bistand fra EUGFL, udviklingssektionen.

4. og 5. Tendensen til at slagte på stedet, som nævnt af det ærede medlem, kan også spores i de øvrige medlemsstater og har uden tvivl øvet indflydelse på den situation, der er opstået.

6. Kommissionen vil ikke udelukke muligheden af visse skridt på fællesskabsplan blandt andet for at få bedre kendskab til strukturerne, således at det bliver nemmere at træffe bestemmelser på det pågældende område. Ved vurderingen af projekter, der måtte blive forelagt Kommissionen med henblik på opnåelse af støtte fra EUGFL, udviklingssektionen, vil Kommissionen fortsat anlægge de betragtninger, der blev nævnt i dens af det ærede medlem nævnte svar på skriftlig forespørgsel nr. 474/72 fra hr. Vredeling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 506/73

fra hr. Harry Notenboom

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(15. november 1973)

Om: Årsrapport om den økonomiske situation i EF

Artikel 4 i Rådets beslutning af 22. marts 1971 om styrkelse af koordineringen af den kortfristede økonomiske politik i Det europæiske økonomiske Fællesskabs medlemsstater ⁽¹⁾ fastslår, at Rådet vedtager en årsrapport om den økonomiske situation i Fællesskabet »mod slutningen af tredje kvartal«. I artikel 5 i beslutningen står der: »Når årsrapporten er vedtaget af Rådet, bringer regeringerne den til de nationale parlamenters kundskab, for at disse kan tage hensyn til den under budgetdebatten«. Denne procedure er kun meningsfuld, hvis de nationale parlamenter har årsrapporten til rådighed ved begyndelsen af budgetdebatten. Rådet mødes imidlertid først den 9. november i år for at drøfte forslaget til rapport. Disse forhold giver anledning til følgende spørgsmål:

1. Mener Rådet, at dets holdning er berettiget over for Europa-Parlamentet, der kun har brugt 13

dage til at forberede sin udtalelse om forslaget til årsrapport, for at gøre det muligt for Rådet at tage stilling hertil så hurtigt som muligt.

2. Er Rådet klar over, at det ved at anvende den beslutning, det selv har vedtaget, så dårligt, vækker eller forstærker det indtryk, at finansministrene kun lægger ringe vægt på samordningen af medlemsstaternes økonomiske politik?
3. Er Rådet klar over, at årsrapporten næppe kan opfylde sit formål, som beskrevet i artikel 5 i beslutningen, hvis det bringes til de nationale parlamenters kundskab efter medio oktober, eftersom budgetdebatten i flere medlemsstaters parlamenter efter dette tidspunkt er så vidt fremskreden, at disse parlamenter i praksis ikke mere kan tage hensyn til den vejledning, der gives i årsrapporten?
4. Vil Rådet give tilsagn om for fremtiden at holde sig nøje til den procedure, det selv har fastsat, til koordinering af den kortfristede økonomiske politik.

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1971, s. 12

Svar

(17. januar 1974)

1. Rådet har ved skrivelse af 19. september 1973 af Kommissionen fået forelagt forslag vedrørende årsrapporten om den økonomiske situation i Fællesskabet. Da artikel 4 i Rådets beslutning af 22. marts 1971 om styrkelse af den kortfristede økonomiske politik i medlemsstaterne især bestemmer, at Rådet skal vedtage årsrapporten efter høring af Europa-Parlamentet, følger det, at Rådet først har kunnet råde over alle de elementer, der var nødvendige for dets arbejde med denne rapport, efter den 16. oktober 1973, da Europa-Parlamentet vedtog sin udtalelse. Der må endvidere tages hensyn til den kendsgerning,

at udtalelsen fra Det økonomiske og sociale Udvalg vedrørende denne rapport først forelå den 25. oktober 1973. Under disse omstændigheder har Rådet til fuldførelsen af sit arbejde kun haft en frist, der næppe var længere end Europa-Parlamentets.

2. Rådet tillægger langt fra koordineringen af den økonomiske politik i medlemsstaterne en begrænset betydning, men betragter gennemførelsen af en høj grad af overensstemmelse i medlemsstaternes økonomiske politik for en absolut betingelse for oprettelsen af Den økonomiske og monetære Union.

3. Rådet er vidende om den interesse, der er for, at årsrapporten om den økonomiske situation inden for Fællesskabet udarbejdes så hurtigt som muligt, så den foreligger i de nationale parlamenter i tide til finanslovsbehandlingen.

4. Rådet vil for fremtiden inden for det muliges grænser ved modtagelsen af Kommissionens forslag bestræbe sig for at fremskynde vedtagelsen af årsberetningen, som ønsket af det ærede parlamentsmedlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 507/73

fra hr. Seefeld

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(15. november 1973)

Om: Udledning af spildevand i nærheden af kysten

Kender Kommissionen Det tyske Forskningsfællesskabs (DFG) undersøgelse med titlen »Abwässer in Küstennähe«, (spildevand i nærheden af kysten), som for nylig blev offentliggjort, og hvorom det i en meddelelse fra Associated Press af 23. oktober 1973 bl.a. siges:

»DFG har i sit syvårige arbejde undersøgt spildevandsforureningen i Nord- og Østersøen. Det gør opmærksom på, at den økologiske ligevægt i begge have trues på grund af forurening med titandioxid, rødt slam og tunge metaller samt kommunalt spildevand. Det blev desuden påvist,

at pesticider (insekt- og ukrudtsbekæmpelsesmidler) via den såkaldte maritime fødekæde også optages i fisk og derved også kan komme til at indgå i den menneskelige føde. DFG beskæftigede sig især med olieforureningen af havene. I undersøgelsen hedder det, at man regner med, at der årligt hældes mellem fem og ti millioner tons råolie i havene«.

Hvordan vurderer Kommissionen denne undersøgelse?

På hvilken måde påtænker Kommissionen at gennemføre foranstaltninger under hensyn til de gennem undersøgelserne indvundne erfaringer?

Svar

(1. februar 1974)

Kommissionen er bekendt med den undersøgelse, det ærede medlem nævner. Dette dokument er en nyttig kilde til oplysning om forureningen af Nordsøen og Østersøen med tunge metaller, pesticider, mineralske olier og andet affald. Kommissionen vil tage hensyn til disse oplysninger i forbindelse med den omfattende undersøgelse af virkningen af de pågældende forurenende stoffer, som den for tiden er i gang med, og hvis resultater vil blive offentliggjort inden for de kommende måneder.

Kommissionen minder om, at aktionerne mod alle disse forurenende stoffer er fastsat i De europæiske Fællesskabers (Dok. KOM (73) 530) aktionsprogram med hensyn til miljøet, som blev vedtaget af Rådet den 19. juli 1973 og hvortil det ærede medlem venligst henvises.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 511/73

fra hr. Helmut Kater
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. november 1973)

Om: Misbrug af EF-præmieordningen for landbrugsvarer

1. Er de pressemeddelelser korrekte, ifølge hvilke EF-præmieordningen for landbrugsvarer skulle have »givet anledning til svindel«?
2. Hvilke misbrug af EF-præmieordningen for landbrugsvarer har konstateret i de sidste år?
3. Hvad gøres der og hvad vil der blive gjort for at forhindre misbrug og misfortolkning af EF-præmieordningen for landbrugsvarer?

Svar

(1. februar 1974)

1. og 2. De første, officielt af Kommissionen indhentede oplysninger om de tilfælde af svindel til skade for EUGFL, der er forekommet i forbindelse med forskellige ordninger inden for den fælles landbrugspolitik, er omtalt i Fondets første finansberetning, der dækker 1971, og som i april 1973 blev forelagt Rådet og Europa-Parlamentet. Beretning nr. 2, for 1972, er under udarbejdelse.

3. Det må påpeges, at ansvaret for forfølgning af uregelmæssigheder hovedsageligt er den nationale administrations sag i hver medlemsstat. Imidlertid har Kommissionen som oplyst i dens svar på skriftlige forespørgsler nr. 345/71 ⁽¹⁾ og 573/72 ⁽²⁾ truffet en række supplerende forholdsregler til skærpelse af bekæmpelsen af svindel. Endvidere har den netop, som hr. Cheysson allerede forklarede Europa-Parlamentet den 15. november 1973 ⁽³⁾, oprettet et ekstraordinært undersøgelsesudvalg bestående af højtstående tjenestemænd fra hver medlemsstat. Dette udvalg vil skride til en undersøgelse af uregelmæssighederne og vil inden sommeren 1974 foreslå Kommissionen yderligere forholdsregler.

⁽¹⁾ EFT nr. C 25 af 14. 3. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 45 af 23. 6. 1973, s. 11.

⁽³⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 168, s. 158.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 516/73

fra lord O'Hagan

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(23. november 1973)

Om: Uformelle finansministermøder

Er Rådet nået nærmere til enighed om at afstå fra at afholde uformelle møder for medlemsstaternes finansministre?

Mener Rådet ikke, at alle de problemer, der udspringer af Fællesskabernes kompetence, bør overvejes inden for Fællesskabernes institutionelle rammer?

Svar

(17. januar 1974)

Rådet henleder opmærksomheden på, at finansministrenes konferencer er uformelle møder, der kun giver anledning til meningsudvekslinger og oplysninger af generel karakter ⁽¹⁾. Såfremt der er tale om at forhandle og træffe afgørelser i henhold til traktaterne eller andre retsakter fra Fællesskaberne, finder disse forhandlinger og afgørelser sted i overensstemmelse med kompetencereglerne og inden for rammerne af Fællesskabernes institutioner.

Rådet er fortsat af den opfattelse, at de nævnte møder har bevist deres nytte for Fællesskabet, uden derfor at give anledning til tvivl om fællesskabsinstitutionernes kompetence.

⁽¹⁾ Jfr. Rådets svar på de skriftlige forespørgsler nr. 317/68, EFT nr. C 65 af 2. 6. 1969, s. 5, nr. 125/69, EFT nr. C 94 af 19. 7. 1969, s. 21 og nr. 13/70, EFT nr. C 97 af 29. 1. 1970, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 518/73

fra hr. Mario Vetrono

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. november 1973)

Om: Gennemførelsesbestemmelser for artikel 4 b i forordning (EØF) nr. 974/71, for så vidt angår tobakssektoren ⁽¹⁾

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2007/73 om det foreliggende emne gør det muligt, at der udbetales et korrektionsbeløb på 1 % på interventionspriserne

for tobak i blade, på interventionspriserne for tobaksballer og på de præmier, der er fastsat for køberne uden hensyn til målprisen på tobak i blade ⁽²⁾.

En sådan undladelse forekommer utilladelig, idet det drejer sig om en foranstaltning til en økonomisk tilpasning, der bør finde anvendelse på alle priserne inden for sektoren.

⁽¹⁾ EFT nr. L 106 af 12. 5. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 205 af 26. 7. 1973, s. 15.

En sådan undladelse

- forvrider endvidere den forskel på 11 %, der er fastsat mellem interventionsprisen og målprisen for tobak i blade;
- gør det uberettiget, at der anvendes 1 % til de præmier, der — som nævnt i betragtningerne til den pågældende forordning — bliver ændret for at sikre opnåelsen af målprisen for tobak i blade.

I betragtning af alt dette mener Kommissionen da ikke, at den hurtigst muligt bør fremme udstedelsen

af en forordning, der også anvender korrektionsbeløbet på 1 % på målprisen for tobak i blade og således råder bod på denne utilladelige forglemmelse?

Mener Kommissionen ikke, at der i modsat fald er tale om, at de, der har ret til en sådan præmie, opnår en uretmæssig høj præmie?

Mener Kommissionen ikke, at den påkrævede ændring bør vedtages hurtigst muligt, så man kan undgå, at de tobaksavlere, der netop nu begynder at sælge deres produkt, risikerer at lide tab som følge af en undladelse, der ikke kan begrundes på nogen måde?

Svar

(24. januar 1974)

Artikel 4 b i Rådets forordning nr. 974/71 har til formål at forhøje de i Italien gældende landbrugspriser for høståret 1973/1974 med 1 %.

Det er tilstrækkeligt til at opnå dette at anvende denne forhøjelse på de priser og de beløb, som øver indflydelse på markedsprisernes størrelse og på producenterne indtægter.

Priser som de faktiske priser eller indikativpriserne i andre tilfælde er de priser, som den fælles landbrugs politik bestreber sig på at nå. Disse priser er dog ikke garanteret ved fællesskabslovgivning.

I det foreliggende tilfælde er det således tilstrækkeligt til at nå det tilstræbte mål at forhøje interventionspriserne og de afledte interventionspriser og præmieringsbeløbene med 1 %.

Forordning (EØF) nr. 2007/73 har kunnet undlade at tage hensyn til den forskel på 11 %, der er mellem den faktiske pris og interventionsprisen, da den ved forordning (EØF) nr. 974/71 ikke tager sigte på den faktiske pris. Man kan dog gå ud fra, at denne forskel opretholdes på det økonomiske plan, idet det forhøjede præmieringsbeløb er egnet til at garantere den faktiske pris.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 519/73

fra hr. Pierre Lagorce

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(23. november 1973)

Om: Beskyttelse mod landbrugsulykker

Kan Kommissionen give oplysning om de forskellige systemer og de forskellige juridiske regler om beskyttelse mod landbrugsulykker, som findes i hvert enkelt land inden for Fællesskabet?

Vil Kommissionen eventuelt overveje en harmonisering på dette område, eftersom problemet om beskyttelse mod landbrugsulykker i særlig grad optager de europæiske landbrugere?

Svar

(1. februar 1974)

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at der forekommer temmeligt forskellige ordninger i medlemsstaterne med hensyn til tilskyndelse til eller faktisk eksistens af støtteforanstaltninger til beskyttelse mod naturulykker. De eksisterende nationale foranstaltninger kan både have form af støtte til indkøb af beskyttelsesmidler (f.eks. antihagkanoner) og erstatning af skader, der er forårsaget ved naturulykker, samt støtte til betaling af forsikringspræmier for ad hoc forsikringer og støtte til oprettelse af forsikringsfonde til dækning af skader, der ikke kan forsikres normalt osv. I betragtning af, at de forskellige eksisterende ordninger er så inviklede, forekommer det vanskeligt her at opstille en fuldstændig liste.

I øvrigt er Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget selv skredet ind ved flere lejligheder i

form af støtte til medlemsstater, hvor visse områder havde været udsat for naturulykker.

Hvad angår antional støtte har Kommissionen hidtil udtalt sig favorabelt ved gennemgangen af særlige forslag, som er blevet forelagt dem i forbindelse med artikel 93, stk. 3, i EØF-traktaten. Endvidere skal Kommissionen udarbejde kriterier for en vurdering af samtlige eksisterende nationale støtteordninger i overensstemmelse med en beslutning, den har truffet, og som Rådet har taget til efterretning i sin resolution af 25. maj 1971 om nye retningslinier for den fælles landbrugspolitik under punkt VI.B. afsnit C ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 52 af 27. 5. 1971, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 520/73

fra hr. Fellermaier

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. november 1973)

Om: Konkurrencebegrænsende praksis på markedet for tunge lastvogne

Forbundet af automobilimportører i Paris har i et offentligt brev meddelt, at det har indgivet klage til automobilnævnet i Paris og til det franske industriministerium over konkurrencebegrænsende praksis fra Det permanente internationale Automobilfabrikantkontors side i almindelighed og fra visse franske automobilfirmaer i særdeleshed. Det drejer sig blandt andet om adgang til internationale udstillinger for lastvogne med højere lasteevne end 3,5 t., som systematisk er blevet udelukket fra de forskellige internationale arrangementer i franske byer. Det franske automobilfabrikantforbund indrømmede i en kom-

mentar til ovennævnte brev, at der rent faktisk i et vist omfang føres en protektionistisk praksis, når det gælder tunge lastvogne, men dette er ikke kun tilfældet på det franske marked, men f.eks. også på det tyske marked for udenlandske lastvogne ⁽¹⁾.

1. Er Kommissionen bekendt med, at der er en konkurrencebegrænsende praksis på markedet for tunge lastvogne?
2. I bekræftende fald, hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet, eller hvilke agter den at træffe for at fjerne denne konkurrencebegrænsende praksis?

⁽¹⁾ Jfr. VWD — Europa af 30. 10. 1973.

Svar

(1. februar 1974)

Kommissionen har ikke kendskab til de nylig indtrufne omstændigheder, som det ærede medlem henviser til. Kommissionen minder om, at den i forbindelse med administrationen af konkurrencereglerne i EØF-traktaten gentagne gange har taget stilling til messer og udstillinger både ved beslutninger ⁽¹⁾ og ved handling, der havde til formål at opnå en ændring af bestående begrænsede retsregler ⁽²⁾.

Kommissionen har i sinde snarest at begynde behandlingen af en modtaget meddelelse vedrørende automobiludstillinger, hvormed de af det ærede medlem fremdragne omstændigheder kan stå i sammenhæng.

⁽¹⁾ Se beslutning i sagen »EEMO« 13. 3. 1969 (EFT nr. L 69 af 20. 3. 1969) og beslutning i sagen »CEMATEX« af 24. 9. 1971 (EFT nr. L 227 af 8. 10 1971).

⁽²⁾ Se det nylige pressecommuniqué IP (73) 171 af 12. 10. 1973 (GRAFITALIA 1973).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 521/73

fra fru Caretoni Romagnoli og fru Iotti

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. november 1973)

Om: Bevægelighed for personer og varer inden for EF

Er Kommissionen orienteret om, at fireogtres franske kvinder på vej hjem i bus fra Holland, hvor de havde fået foretaget svangerskabsafbrydelse, blev standset ved grænseovergangen Rekken mellem Belgien og Frankrig og holdt tilbage i lang tid (fra kl. 20 den 19. oktober til den efterfølgende dag kl. 3) samt underkastet strenge forhør og regulære trusler? ⁽¹⁾.

Forekommer denne fuldstændig umenneskelige behandling, uanset hvilke abortlovgivninger der findes i de forskellige lande inden for EØF, ikke under alle omstændigheder malplaceret fra toldernes side, som således i virkeligheden hindrer den frie bevægelighed for statsborgere fra Fællesskabets lande?

Spørgerne vil desuden gerne vide, med hvilken begrundelse man dernæst gav rejselederne (der blev holdt tilbage til om eftermiddagen den 20. oktober)

- a) en bøde på 1 000 franske francs;
- b) om dette skyldtes, at der i bussen blev fundet ca. trehundrede æsker med svangerskabsforebyggende piller;
- c) om der stadig inden for Fællesskabet er restriktioner for indførsel i de ni lande af disse lægemidler;
- d) om man ikke anser det for absolut nødvendigt og formålstjenligt at foretage en liberalisering på dette område?

Ligeledes bedes Kommissionen besvare, om den ikke anser det for at være på tide at indtage en stilling med hensyn til problemet om bevægelighed, uddeling og brug af svangerskabsforebyggende midler for også at nå frem til en »harmonisering« på dette område, især da spørgerne har erfaret at p-pillen, som sælges frit i de øvrige lande, i Irland kun kan fås af personer, der er lovformeligt gift?

⁽¹⁾ Se »Le Monde« den 24. 10. 1973.

Svar*(25. januar 1974)*

Kommissionen har anmodet den pågældende medlemsstat om oplysninger om de af de ærede medlemmer påpegede forhold. Den skal give disse sidste underretning om resultatet af sin forespørgsel og samtidig svare på samtlige spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 522/73

fra fru Caretoni Romagnoli
til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(26. november 1973)

Om: Salg af franske våben til Chile

Ifølge oplysninger i pressen ⁽¹⁾ skal visse franske fabrikanter have indgået en kontrakt med den fascistiske junta i Chile om salg af 47 panservogne, 9 helikoptere og en betydelig mængde ammunition og våben, der især er egnet til guerrillabekæmpelse.

Den franske regering har ikke udtalt sig om denne sag, skønt det lader til, at den officielt har fordømt statskuppet, med hensyn til hvilket generalsekretæren for UDR, Sanguinetti, har taget et klart standpunkt.

1. Kan Rådet give nogle oplysninger om denne begivenhed?
2. Er Rådet i stand til at gribe ind over for den franske republiks regering for at kræve, at der lægges embargo på våben til Chile.

⁽¹⁾ »Die Zeit« den 26. 10. 1973, s. 2.

Svar*(17. januar 1974)*

Det af det ærede parlamentsmedlem rejste spørgsmål henhører ikke under Rådets kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 523/73

fra hr. Helmut Kater

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1973)

Om: Folkeretlig ordning for udnyttelse af havene og havbunden uden for eget højhedsområde

1. Hvorledes vurderer Kommissionen resultaterne af de økonometriske undersøgelser, som professor Adams fra University of Pennsylvania har udført for UNCTAD?
2. Vil Kommissionen anbefale og fremme bestræbelserne på at skabe en folkeretlig ordning, som erklærer havene og havbunden uden for eget højhedsområde for at være menneskehedens fællesarv, og til dette formål oprette en tilsvarende international myndighed?
3. Hvorledes vurderer Kommissionen i denne sammenhæng visse udviklingslandes angst for, at de ved en systematisk udnyttelse af havbundens mineraler skulle miste deres traditionelle eksportposition i forbindelse med bestemte malmsorter?

Svar

(25. januar 1974)

1. Kommissionen har gjort sig bekendt med den af professor Adams fra University of Pennsylvania foretagne undersøgelse af den virkning, produktionen af kobalt på grundlag af stoffer fra havbunden, har på verdensmarkedet, og mener, at de oplysninger, den indeholder, udgør et materiale, der er nyttigt for Kommissionens overvejelser i forbindelse med en gennemgang af de almindelige problemer vedrørende udforskningen og udnyttelsen af havets og havbundens rigdomskilder.

2. og 3. Kommissionen er i færd med at foretage en undersøgelse af samtlige de spørgsmål, der behandles af Søretskonerencen og tager specielt hensyn til udviklingslandenes interesser; Kommissionen er ikke i stand til på dette stadium at udtale sig om den holdning, som Fællesskabet bør indtage over for de spørgsmål, som det ærede medlem rejser, og den påtænker at forelægge Rådet disse spørgsmål i nær fremtid, inden konferencen behandler disse problemer til bunds.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 527/73

fra hr. Helmut Kater og hr. Willi Müller

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. november 1973)

Om: Konkurrencebegrænsninger inden for luksusparfumeindustrien

I tilslutning til skriftlig forespørgsel nr. 488/73 fra hr. André Armengaud ⁽¹⁾ stiller vi følgende spørgsmål:

⁽¹⁾ EFT nr. C 12 af 9. 2. 1974, s. 72.

1. Er Kommissionen af den opfattelse, at luksusparfumeindustriens specielle karakter (kvaliteten af de anvendte materialer, raffineret emballage, høj standard og kvalificeret personale til at varetage salget) retfærdiggør konkurrencebegrænsninger?
2. Mener Kommissionen, at salgsaftaler og en begrænsning af antallet af detailhandlende retfærdiggøres ved, at producenterne kun på denne måde kan foretage de nødvendige investeringer og de detailhandlende skabe de omgivelser og yde den service, som bedst imødekommer forbrugernes krav?
3. Anser Kommissionen det for muligt, at anvendelsen af konkurrencebestemmelserne i EØF-traktaten ville medføre luksusparfumeindustriens undergang?
4. Deler Kommissionen den opfattelse, at kvalitetskontrollen med luksusparfumer kun kan sikres gennem konkurrencebegrænsninger, eller vil den gøre sig til talsmand for, at forbrugeren bedst beskyttes ved, at der på parfume flasken er angivet en dato for holdbarheden?

Svar

(25. januar 1974)

Kommissionen henviser de ærede medlemmer til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 488/73 fra hr. Armengaud. Det understreges, at Kommissionen endnu er i gang med undersøgelsen af de overenskomster, hvorved producenterne af luksusparfume sikrer sig afsætning af deres produkter ved hjælp af et net af udvalgte detailhandlere. Kommissionen er derfor ikke i stand til i øjeblikket at svare på de ærede medlemmers spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 529/73

fra hr. Peter van der Sanden

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(27. november 1973)

Om: Anvendelse af referenceprissystemet inden for frugt- og grønsagssektoren

1. Mener Kommissionen, at referenceprissystemet (Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72, artikel 23 og flg.) ⁽¹⁾ er et vigtigt middel til at sikre fællesskabspræferencen for frugt- og grønsagssektoren?

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

2. Er Kommissionen villig til at anvende referenceprissystemet for alle sorter af frugt og friske grønsager, så snart dette er nødvendigt for at sikre fællesskabspræferencen?

3. Er Kommissionen villig til med kort frist at fastsætte referencepriser for bønner af »Phaseolus«-sorterne, gulerødder, rød peber og jordbær (sådan som det kræves af COPA)?

4. Hvis svaret på spørgsmål 3 er benægtende for en eller flere af de deri nævnte varers vedkommende, kan Kommissionen da begrunde, hvorfor den ikke er villig dertil?

5. Kan Kommissionen bekræfte, at referencepriserne for tomater og agurker i 1973 er fastsat på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af producentpriserne i alle medlemsstater? Hvis dette ikke er tilfældet, kan Kommissionen da oplyse, hvorfor det aritmetiske gennemsnit ikke er blevet brugt som grundlag for fastsættelsen af referenceprisen?

6. Kan Kommissionen give forsikring om, at den nøje vil holde sig til bestemmelserne i artikel 26, stk. 1, i den i spørgsmål 1 nævnte forordning vedrørende ændring af de pålagte afgifter?

7. Er Kommissionen bekendt med, at frugt- og grønsagsproducenter inden for Fællesskabet nærer alvorlig tvivl, om medlemsstaternes konstatering af priserne på de indførte varer er helt objektiv, eftersom der er væsentlige forskelle m.h.t. konstatering af andre priser?

8. Kan Kommissionen oplyse, hvornår den vil træffe de allerede i juli 1972 bebudede foranstaltninger til at forbedre virkningen af referenceprissystemet? Vil disse foranstaltninger især gå ud på at sikre en tilfredsstillende og objektiv konstatering af priserne på de indførte produkter?

9. I besvarelsen af skriftlig forespørgsel nr. 468/72 ⁽¹⁾ meddelte Kommissionen, at de i spørgsmål 8 nævnte foranstaltninger ikke var blevet truffet dengang, fordi forskellige medlemsstater henviste til materielle vanskeligheder. Hvis denne henvisning til materielle vanskeligheder stadig står i vejen for en meget kortfristet anvendelse af de allerede i juli 1972 bebudede foranstaltninger, er Kommissionen da villig til at benytte den mulighed, der er fastsat i artikel 24, stk. 1 i den før nævnte forordning, dvs. regelmæssigt at følge udviklingen i de gennemsnitlige noteringer for produkter indført fra tredje lande på grundlag af oplysninger, som den selv indhenter, for på denne måde at sikre en bedre virkning af referenceprissystemet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 73 af 13. 9. 1973, s. 17.

Svar

(25. januar 1974)

1. Kommissionen mener, at referenceprisordningen som fastsat i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1035/72 er et væsentligt middel til undgåelse af forstyrrelser som følge af tredjelandes tilbud til unormalt lave priser.

2. Herefter kan efter Kommissionens opfattelse, således som det allerede var tilfældet i 1973 for agurker og tomater ved sæsonens begyndelse (drivhustomater), referenceprisordningen anvendes på varer, hvor tilbud til unormalt lave priser fra tredjelande kunne tænkes at medføre forstyrrelser i produktionen i Fællesskabet.

3. og 4. Kommissionen er ikke af en af medlemsstaterne underrettet om, at denne situation foreligger med hensyn til bønner, gulerødder, rød peber eller jordbær.

5. Kommissionen kan bekræfte, at referencepriserne for tomater og agurker i 1973 er fastsat på grundlag af det aritmetiske gennemsnit for produk-

tionen i hver medlemsstat. I bestræbelserne på at fastsætte således, at de sikrer beskyttelse af fællesskabsprodukterne uden at forbigå forbrugernes interesse (7. betragtning i Rådets forordning nr. 2454/72) ⁽¹⁾, er der navnlig for visse tidsrum taget hensyn til priserne i visse medlemsstater, der har en omfattende produktion. Endvidere er udviklingen i gennemsnitsgrundprisen samt gennemsnitskøbsprisen blevet taget i betragtning.

6. Ja.

7. Kommissionen er allerede bekendt med denne tvivl. Den kontrol, der er blevet foretaget hidtil, har ikke vist, at der er grundlag for denne tvivl.

8. og 9. Kommissionen kan ikke endnu fastsætte den frist, inden for hvilken den vil træffe foranstalt-

⁽¹⁾ EFT nr. L 266 af 25. 11. 1972, s. 1.

ninger til en bedring af administrationen af referenceprisordningen, idet de forhindringer, som visse medlemsstater har påberåbt sig for sådanne foranstaltninger gentagne gange har været velfunderet.

Kommissionen ser store vanskeligheder ved at administrere referenceordningen ved hjælp af oplysninger, den selv har indhentet. Thi de oplysningskilder den har, er ofte upræcise og ufuldstændige og er oftest først til rådighed efter alt for lang tid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr.534/73

fra hr. Cousté

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. december 1973)

Om: Fastsættelse af det maksimale akseltryk inden for EØF

Når man nu inden for Det europæiske økonomiske Fællesskab igen skal drøfte fastsættelsen af lastbilers akseltryk, for hvilket reglerne skal harmoniseres i medlemsstaterne, henstiller jeg til Kommissionen, at priser på og forsyning af olie indgår som et nyt element. En brændstofbesparelse ved forøgelse af akseltrykket fra 10 til 13 tons vil alt efter køretøjets art ligge på mellem 5 % og 12 % af brændstofforbruget. En nedsættelse af brændstofforbruget vil, når man tager hensyn til den betydelige lastbilpark i Europa, medføre en mindre belastning af medlemsstaternes valutaeserver.

Kommissionen bedes oplyse, om den kan støtte disse betragtninger ved fastsættelse af det maksimale akseltryk inden for EØF?

Svar

(25. januar 1974)

Kommissionen har altid, under behandlingen af det almindelige spørgsmål om vægt og dimensioner for lastbiler, taget hensyn til de krav, som disse køretøjer skulle svare til i udnyttelsen, og særlig til de krav, der dels stilles til en økonomisk udnyttelse af køretøjerne, hvilket også omfatter forbruget af olieprodukter og dels opretholdelsen af rimelige grænser for nedslidningen af infrastrukturen. Det drejer sig om forskellige krav, blandt hvilke det er nødvendigt at søge en rimelig balance.

Der er imidlertid anledning til, på det nuværende stadium at understrege, at forskellen mellem de akseltryk, som medlemsstaternes stillingtagen svinger imellem — 10 og 11 tons — ikke vil være i stand til at fremkalde en forskel i forbruget af brændstoffer i den målestok, som det ærede medlem omtaler for tilfældet 10 til 13 tons.

I hvert tilfælde vil Kommissionen ikke undlade under det fortsatte arbejde at tage hensyn til argumentet »brændstofforbrug«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 536/73

fra hr. Cornelis Laban

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. december 1973)

Om: Støtte til markedet for oksekød i Frankrig

1. Kan Kommissionen gøre rede for, hvordan den kontrollerer, at SIBEV (Société d'Intervention du Bétail et des Viandes, et selskab, som af den franske regering har fået til opgave at opkøbe og oplagre oksekød, når priserne falder, for at standse prisfaldet, og at sælge det igen, når priserne stiger, for at bremse prisstigningen) overholder de af Fællesskaberne fastsatte interventionsnormer?

2. Er Kommissionen vidende om, at der foruden SIBEV findes to andre handelselskaber, SOCOPA og IMPEXA, der arbejder jævnsides hermed under indflydelse af de store franske kvægopdrættere?

Er den vidende om, at disse to selskaber yder en skjult støtte til priserne på oksekød, som SIBEV ikke

har ret til at yde, samtidigt med at de opnår samme økonomisk garanti som SIBEV?

3. Mener Kommissionen ikke, at disse forretningsmetoder er i strid med Fællesskabets bestemmelser, og at de udgør en trussel mod gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik ved ad omveje at forvanske den?

4. Kan Kommissionen gøre rede for, hvilke forholdsregler den har truffet for at bringe denne praksis til ophør? I modsat fald: i betragtning af, at Kommissionens informations- og interventionsmuligheder vitteligt er utilstrækkelige, hvilke kontrol- og andre repressive foranstaltninger agter den da at gennemføre for at sørge for, at Fællesskabets normer overholdes og for at stoppe forretningsmetoder, der kan indebære en væsentlig forskelsbehandling?

Svar

(22. januar 1974)

Kommissionen har anmodet vedkommende medlemsstat om detaljerede oplysninger om de forhold, som det ærede medlem nævner. Det siger sig selv, at Kommissionen kun vil kunne udtale sig, når den er i besiddelse af disse oplysninger.

Kommissionen skal give det ærede medlem underretning om resultatet af den nævnte anmodning og om sine eventuelle konklusioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 542/73

fra sir Tufton Beamish

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(5. december 1973)

Om: Fælles standpunkter med hensyn til spørgsmål, der behandles i internationale organisationer

Hvor ofte har medlemsstaternes faste repræsentanter ved de store internationale organisationer søgt at nå frem til fælles standpunkt med hensyn til vigtige spørgsmål, der behandles i disse organisationer, og på hvilke områder?

Svar*(31. januar 1974)*

Med hensyn til alle de spørgsmål, der behandles inden for rammerne af internationale organisationer, og som er af særlig interesse for Fællesskabet, søges der almindeligvis udformet en fælles holdning. Denne fælles holdning udarbejdes med deltagelse af Kommissionen enten i Rådets eller inden for Rådets rammer i forbindelse med koordinationsmøder, som afholdes på stedet.

Desuden indeholder den anden beretning om europæisk politisk samarbejde på det udenrigspolitiske område ligeledes bestemmelser vedrørende samarbejdet mellem medlemsstaternes fast repræsentanter ved de store internationale organisationer, med henblik på at disse regelmæssigt har drøftelser og søger at finde frem til en fælles holdning i vigtige spørgsmål, der behandles i disse organisationer.

Det ærede parlamentsmedlem vil forstå, at da det drejer sig om en bestemmelse, som i almindelighed anvendes, føres der ikke noget regnskab over de tilfælde, hvor den er blevet anvendt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 546/73**fra lord O'Hagan****til Rådet for De europæiske Fællesskaber***(6. december 1973)*

Om: Offentlighedens forståelse for Rådets arbejde

Har Rådet til hensigt at offentliggøre en organisationsplan, der giver en udtømmende fremstilling af dets indre opbygning med henblik på at skabe større forståelse for dets arbejde hos offentligheden?

Svar*(31. januar 1974)*

Rådets afdelinger foretager for tiden en endelig udarbejdelse af en revideret og suppleret udgave af den »vejledning« om Rådet for De europæiske Fællesskaber, som blev udsendt i april 1969 på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

Denne vejledning indeholder oplysninger om Rådet og dets sekretariat, om konferencen mellem repræsentanter for medlemsstaternes regeringer samt om Associeringsrådene, og disse oplysninger vedrører sådanne spørgsmål som: sagsområder, sammensætning, formandskab, møder, fortegnelse over repræsentanter og delegationer, opbygningen af Rådets Generalsekretariat osv.

Den nye udgave af dette dokument vil, så snart den udkommer, blive fremsendt til Europa-Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 548/73

fra lord O'Hagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. december 1973)

Om: Tilpasning af retsfor skrifterne for ansvarsforsikring for motorkøretøjer

1. Blev den britiske regering hørt i alle enkeltheder om direktiv nr. 72/166/EØF, før det blev vedtaget af Rådet den 24. april 1972?
2. Er Kommissionen klar over, at dette direktiv kan komme til at støde sammen med den britiske tro på princippet om den enkeltes frihed?
3. Vil Kommissionen nu give en indgående redegørelse for, hvilke øgede beføjelser politiet og andre af lovens håndhævere har fået, idet den opstiller en liste over de ændringer i hver medlemsstats lovgivning, som er et resultat af dette direktiv?

(¹) EFT nr. L 103 af 2. 5. 1972, s. 1.

Svar

(4. februar 1974)

1. Den britiske regering blev hørt om alle enkeltheder i Rådets direktiv nr. 72/166/EØF af 24. april 1972. Den gav ved telex af 23. marts 1972 Rådet underretning om, at bortset fra en ændring vedrørende ikrafttrædelsesdatoen, som i øvrigt er vedtaget, havde den ingen bemærkninger.

2. Kommissionen finder det vanskeligt at forstå, hvordan dette direktiv skulle kunne støde en medlemsstats opfattelse af den personlige frihed.

Kommissionen kan kun konstatere, at direktivet ikke indeholder nogen bestemmelse, der forpligter medlemsstaterne til at udvide politiets og andre retshåndhæveres beføjelser. Ifølge direktivets artikel 6 skal medlemsstaterne »drage omsorg for, at køretøjer, der er hjemmehørende på tredjelands område eller på en medlemsstats ikke-europæiske territorium, og som passerer i det område, hvor traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab gælder, kun får adgang til at køre på dens område, hvis de skader, som forårsages ved deres kørsel, er dækket på hele det område, hvor traktaten om opret-

telse af Det europæiske økonomiske Fællesskab gælder, efter de enkelte landes nationale regler om lovpligtig ansvarsforsikring«.

Denne bestemmelse skal kun sikre, ved en kontrol ved en af Fællesskabets ydergrænser af det »grønne forsikringskort«, at de pågældende køretøjer er forsikret med gyldighed for hele Fællesskabets område.

Sammen med de bestemmelser i direktivet, som garanterer afgørelse af skader forårsaget af køretøjer hjemmehørende på en af Fællesskabets medlemsstaters område, vil den omhandlede bestemmelse tillade ophævelsen af al kontrol af det grønne kort mellem medlemsstaterne.

3. Kommissionen indser ikke nødvendigheden af at udarbejde en fortegnelse over mulige ændringer i lovgivningen i hver medlemsstat, således som det ærede medlem ønsker. Kommissionen er i øvrigt vidende om, at den britiske regering i mellemtiden har givet afkald på at udvide visse af politiets beføjelser ved kontrol af motorkøretøjer i forbindelse med anvendelsen af direktivet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 549/73

fra lord O'Hagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. december 1973)

Om: Oranisationers og sammenslutningers besøg hos Kommissionen.

Er Kommissionen rede til at offentliggøre de oplysninger, der hermed udbedes, angående besøg hos Kommissionen af sammenslutninger og organisationer, som ikke er en del af det normale rådgivende maskineri i EØF?

1. Hvor mange organisationer af denne art har besøgt Kommissionen i hver af de sidste 25 uger? Hvor mange af disse var indbudt af Kommissionen, og hvor mange tog selv initiativ hertil?
2. Hvor mange repræsenterede erhvervslivet? Hvor mange repræsenterede fagforeninger? Hvor mange repræsenterede forbrugerorganisationer eller andre

interessegrupper, hvis hovedinteresse ikke er økonomisk gevinst?

3. Hvor mange af disse organisationer var oprettet:
 - a) på fællesskabsplan?
 - b) på andet overnationalt plan?
 - c) på nationalt plan?
 - d) på regionalt eller lokalt plan?
4. I hvilket omfang bidrager Kommissionen almindeligvis til dækning af disse organisationers udgifter? Kan Kommissionen uden at navngive grupperne specielt give detaljerede oplysninger om, hvilken særlig bistand, der ydes mindre grupper, især sådanne, som ikke direkte repræsenterer fagforeninger eller erhvervslivet?

Svar

(30. januar 1974)

1. Kommissionen har modtaget ca. 125 besøg af over 2500 personer i de kategorier, som nævnes i spørgsmålet, i løbet af det 2. halvår af 1973. I omkring 15 % af tilfældene er initiativet til besøget udgået fra Kommissionen.

2. Der var:
29 besøg af fagforeninger og lignende,
30 besøg fra landbrugsorganisationer,
28 besøg fra industriorganisationer,
5 besøg fra forbrugerorganisationer.

De resterende organisationer havde politisk karakter eller knyttet til skole- og uddannelsesvæsenet.

3. Af de organisationer, der har besøgt Kommissionen var 12 af regional eller lokal karakter, 11 var internationale, 21 af fællesskabskarakter og resten af national karakter.
4. Den af Kommissionen ydede finansielle og organisatoriske støtte afhænger af besøgets art og den pågældende organisations anmodning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 551/73

fra hr. Willem Scholten
til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(7. december 1973)

Om: Samordning af den finansielle og økonomiske politik inden for EF

1. Er det rigtigt, at medlemmer af Rådet, det drejer sig om finansministrene fra Storbritannien, Frankrig og forbundsrepublikken Tyskland, i nærheden af Tours (Frankrig) mellem d. 24. og 26. november 1973 har ført hemmelige forhandlinger med deres kolleger fra De forenede Stater og Japan om en række meget vigtige finansielle og økonomiske problemer?

Er det også rigtigt, at denne sammenkomst allerede blev besluttet i Nairobi, at der ingen forudgående

drøftelse har fundet sted i Rådet eller noget andet fællesskabsorgan og at man fremtidig må regne med lignende sammenkomster?

2. Hvis spørgsmål 1 bekræftes helt eller delvis, vil Rådet da meddele, om sådanne sammenkomster efter dets opfattelse er forenelige med bestræbelserne for at opnå den snævrere samordning af den finansielle og økonomiske politik i Fællesskabet, som blev besluttet på topmødet i Paris og som muligvis tager form under anden etape af den økonomiske og monetære union?

Svar

(31. januar 1974)

1. Den af det ærede parlamentsmedlem omtalte sammenkomst har faktisk fundet sted.

I anledning af Rådets samling den 3. og 4. december 1973 havde finansministrene fra Fællesskabets ni medlemsstater uden for møderne en udveksling af synspunkter vedrørende den nævnte sammenkomst.

2. I øvrigt anmodes det ærede parlamentsmedlem om at henholde sig til Rådets svar på hans skriftlige forespørgsel nr. 345/73 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 14 af 15. 2. 1974, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 552/73

fra hr. Harry Notenboom
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. december 1973)

Om: Forberedelse af traktatændringer.

Konklusionerne i den beretning, som en ad hoc-gruppe under forsæde af Pierre Werner, Luxembourgs regeringschef og finansminister, i 1970 forelagde Rådet og Kommissionen om den gradvise gen-

nemførelse af den økonomiske og monetære union inden for Fællesskabet, indeholder følgende sætninger:

»Nogle foranstaltninger (vedrørende gennemførelsen af den økonomiske og monetære union) in-

debærer en ændring af Rom-traktaten; det er vigtigt at afslutte forberedelserne hertil allerede under første etape«⁽¹⁾.

I sit 116. møde gjorde Rådet denne og andre af gruppens konklusioner »til sine egne«

⁽¹⁾ EFT nr. C 136 af 11. 11. 1970, s. 19.

1. Hvilke konklusioner har Kommissionen draget af denne officielle erklæring fra Rådet?
2. Har Kommissionen på sin side iværksat de nødvendige forberedende arbejder og hvor langt er disse arbejder i bekræftende fald fremme?
3. Af hvilke grunde har Kommissionen ikke anset det for nødvendigt at omtale nogen traktatændring i forslagene vedrørende overgangen til anden etape af den økonomiske og monetære union?

Svar

(4. februar 1974)

1. Den gruppe, som havde hr. Pierre Werner til formand, havde til opgave at udarbejde »en beretning omfattende en analyse af de forskellige forslag, og som kunne give et overblik over de grundlæggende muligheder for en etapevis gennemførelse af den økonomiske og monetære union i Fællesskabet«⁽¹⁾. Dens opgave var således af rådgivende natur. Da Rådet gjorde denne gruppes konklusioner »til sine egne« på det 116. møde, godkendte det den samlede aktion, som gruppen foreslog, for ad den vej at gennemføre den økonomiske og monetære union.

2. Fremskridtene hen imod en økonomisk og monetær union er en fortsat, fremadskridende proces. Kommissionen har således til hensigt at finde frem til det institutionelle maskineri, der passer bedst til denne udviklings behov og regner med at kunne forelægge forslag herom inden for overskuelig fremtid.

3. Kommissionens konklusioner med hensyn til den økonomiske og monetære unions anden fase blev formuleret og fremsendt til Rådet ved meddelelse af 19. april 1973⁽²⁾. Kommissionen minder i indledningen til denne meddelelse om, at stats- og regeringscheferne på mødet i Paris bestemte, at en økonomisk og monetær union skulle gennemføres senest den 31. december 1980, og at de tillige var enedes om, at Fællesskabets institutioner med henblik på senere topkonferencer inden udgangen af 1975 skulle udar-

bejde en beretning om omdannelsen af hele forholdet mellem medlemsstaterne til en europæisk union.

Meddelelsen fortsætter således:

»Under hensyn til at disse to frister er så korte, at de virker snærende og kræver mærkbare fremskridt, peger Kommissionen på de foranstaltninger, som det forekommer den på én gang muligt og nødvendigt at iværksætte inden for et tidsrum af tre år begyndende 1. januar 1974 og sluttende 31. december 1976. Inden udgangen af 1975 skal Kommissionen fremlægge en beretning om de opnåede resultater og fremsætte nye forslag med henblik på den fuldstændige gennemførelse af den økonomiske og monetære union«.

Andet afsnit i første del af afsnit A under punkt IV, der omhandler institutionerne, påpeger, at det øgede ansvar, som Fællesskabet må påtage sig i løbet af denne anden etape »kræver ikke, at man skrider til en egentlig overførsel af medlemsstaternes kompetence til Fællesskabet«. Teksten siger videre, »at samtlige foreslåede foranstaltninger kan vedtages i medfør af eksisterende traktatbestemmelser nemlig blandt andet artiklerne 70, 99, 100, 103, 105, 116, 145 og 235 i EØF-traktaten. Det er herefter ikke nødvendigt at tage EØF-traktaten op til revision. Det er tilstrækkeligt at gøre en mere intensiv brug af den allerede ved traktaten tillagte kompetence«.

Kommissionen skal komme tilbage til disse spørgsmål på mere detaljeret måde både i forbindelse med sit bidrag til beretningen om den europæiske union og i forbindelse med nye skridt, den måtte tage, til gennemførelsen af den økonomiske og monetære union.

⁽¹⁾ Rådets beslutning af 6. 3. 1970 om fremgangsmåden med hensyn til økonomisk og monetært samarbejde, EFT nr. L 59 af 14. 3. 1970, s. 44.

⁽²⁾ Slutdok. KOM (73) af 19. 4. 1973.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 553/73

fra hr. Yvon Bourges

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(11. december 1973)

Om: Forbedring af transportforholdene mellem fællesskabsinstitutionernes arbejdssteder

Under forhandlingerne i Europa-Parlamentet onsdag den 19. september 1973 i spørgetiden meddelte formanden for Kommissionen som svar på et tillægsspørgsmål, at Kommissionen fortsat ville gøre sin »indflydelse gældende hos de offentlige transportselskaber for at opnå en bedring af situationen⁽¹⁾, der er opstået som følge af spredningen af fællesskabsinstitutionernes arbejdssteder.

Kan Kommissionen oplyse Europa-Parlamentet, om der er taget skridt i så henseende, i så fald med hvilket resultat og hvilke forbedringer den mener, man kan forvente i nær fremtid?

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 165, s. 55.

Svar

(30. januar 1974)

Kommissionen kan oplyse det ærede medlem om, at den allerede har ført samtaler om **luftforbindelser**.

Det ærede medlem er uden tvivl bekendt med Air France's nylige forbedring af forbindelserne mellem London, Bruxelles, Strasbourg og Rom.

For så vidt angår jernbaneforbindelser påtænker Kommissionen snarest at holde møde med repræsentanter for jernbaneselskaberne i de pågældende lande.

Det ærede medlem skal få underretning om resultatet af disse skridt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 554/73

fra hr. Francis Vals

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. december 1973)

Om: Nederlandenes faktiske behov for olieprodukter

Kan Kommissionen angive Nederlandenes faktiske behov for olieprodukter?

Kan den angive, hvilken del af det faktiske behov, der dækkes af leverancerne fra Mellemosten?

Svar

(22. januar 1974)

Det ærede medlem vil finde svar på sine spørgsmål i

- »Nederlandse energie huishouding« udgivet af det nederlandske økonomiministerium,
- »Bulletin trimestriel — Énergie N° 1—2 af 1973« fra De europæiske Fællesskabers statistiske kontor,
- »Statistiques pétroliers — Approvisionnement et consommation 1972«, udgivet af OECD's olieudvalg.

Det ærede medlem vil uden tvivl kunne skaffe sig disse dokumenter gennem Europa-Parlamentets generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 555/73

fra hr. Horst Seefeld

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(12. december 1973)

Om: Hastighedsbegrænsning i landevejs-trafikken

1. Er Kommissionen klar over, at stadig flere lande i de sidste måneder er gået over til at indføre hastighedsbegrænsning i landevejs-trafikken, i hvilken forbindelse dels sikkerhedsspørgsmål og dels spørgsmålet om olieforsyning spiller en rolle?
2. Er Kommissionen blevet rådpurgt af de pågældende medlemsstater?
3. Er Kommissionen rede til at tage initiativ til at indføre ensartet hastighedsbegrænsning på europæisk plan?
4. Deler Kommissionen den opfattelse, at forskrifternes forskelligartethed besværliggør overholdelse og kontrol deraf, og at offentligheden i Europa ikke har

nogen forståelse for, at det på trods af De europæiske Fællesskabers eksistens skal være nødvendigt med en vejledning for at man ved passage af grænser kan vide, hvor hurtigt man må køre i det pågældende land?

5. Kan Kommissionen bekræfte, at de første statistikker giver mulighed for at konstatere, at antallet af døds ofre i trafikken bliver væsentligt nedsat under hastighedsbegrænsning?
6. Har Kommissionen mulighed for, som led i sikkerheds- og besparelsesbestræbelserne, at foreslå og gennemføre at automobilindustrien i Europa ikke længere i sin reklamering lægger vægt på de forskellige mærkers tophastighed, men derimod angiver den hastighed, der giver det gunstigste forhold mellem forbruget af brændstof og den tilbagelagte strækning?

Svar

(30. januar 1974)

1. Kommissionen har med opmærksomhed fulgt de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet med hensyn til hastighedsbegrænsning i landevejstrafikken.
2. Medlemsstaterne har ikke ment det nødvendigt at spørge Kommissionen til råds, inden de indførte disse regler.
3. Blandt de skridt, der bør tages med hensyn til en forbedring af sikkerheden på landevejene, har Kommissionen navnlig tænkt på spørgsmålet om hastighedsbegrænsning, og den har meddelt sit synspunkt til Europa-Parlamentets udvalg for regionalpolitik og transport.
4. Kommissionen deler det ærede medlems synspunkt, hvorefter forskellen mellem hastighedsbegrænsningerne i de forskellige medlemsstater kunne tænkes at vanskeliggøre bilisternes overholdelse af disse regler, når de bevæger sig inden for Fællesskabets område.
5. De første statistikker over følgerne af hastighedsbegrænsningerne, som står til rådighed, synes at vise, at tilfredsstillende resultater er opnået, selv om det ikke er muligt at ekstrapolere for hele Fællesskabet.
6. Kommissionen anser det for nødvendigt i forbindelse med eventuelle fælles foranstaltninger, der måtte blive truffet som følge af energikrisen, at skride ind over for de europæiske bilfabrikanter reklame.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 556/73

fra hr. Leenhardt

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(13. december 1973)

Om: Deltagelse af visse medlemsstaters finansministre i et møde med Japans og USA's finansministre

1. Kunne Rådet forhøre sig hos den franske, den engelske og den tyske regering om grundene til, at de har indvilliget i at deltage i et møde med Japans og USA's finansministre, til hvilket møde Italien — et land, som i betragtning af lirens øjeblikkelige stilling i allerhøjeste grad berøres af valutaproblemerne — ikke var indbudt?
2. Vil Rådet oplyse Europa-Parlamentet om de forklaringer herpå, som det får?
3. Finder Rådet det ikke påkrævet, at i det mindste Frankrigs, Det forenede Kongeriges og Tysklands finansministre ved et særligt møde i Rådet informerer finansministre i de stater, der er deres fuldgyldige partnere på alle områder inden for Fællesskaberne, om hvorledes dette møde med den amerikanske og den japanske finansminister er forløbet?

Svar

(31. januar 1974)

1. I anledning af Rådets samling den 3. og 4. december 1973 havde Fællesskabets finansministre uden for møderne en udveksling af synspunkter vedrørende det møde, som det ærede parlamentsmedlem henviser til.
2. I øvrigt anmodes det ærede parlamentsmedlem om at henholde sig til Rådets svar på skriftlig forespørgsel nr. 345/73 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 14 af 15. 2. 1974, s. 2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 563/73

fra lord O'Hagan

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(13. december 1973)

Om: Genforhandling om medlemsstaternes optagelsesbetingelser

Hvilke specielle omstændigheder mener Rådet der skal foreligge, for at en medlemsstat kan genforhandle sine optagelsesbetingelser?

Svar

(31. januar 1974)

Rådet henviser det ærede parlamentsmedlem til artikel 6 i Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, i henhold til hvilken de bestemmelser, der er indeholdt i denne Akt, som hovedregel kun kan suspenderes, ændres eller ophæves efter de fremgangsmåder, der er fastsat i de oprindelige traktater, og som gør det muligt at ændre disse.

Fremgangsmåderne ved ændring af de pågældende traktater er fastsat i artikel 96 i EKSF-traktaten, artikel 236 i EØF-traktaten og artikel 204 i Euratom-traktaten.

Ved samtlige disse kræves drøftelse i Rådet, der — når der er tale om EØF og EKSF — skal høre Europa-Parlamentet og i påkommende tilfælde Kommissionen. Hvis Rådet som resultat af sådanne drøftelser udtaler sig til fordel herfor, indkaldes der til en konference mellem repræsentanter for medlemsstaternes regeringer for ved gensidig overenskomst at fastlægge ændringerne, som træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 569/73

fra hr. Russell Johnston

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. december 1973)

Om: Udvidelse af de særlige posttakster inden for EF

Har Kommissionen til hensigt at stille forslag om udvidelse af de særlige posttakster inden for Fællesskabet, der for tiden gælder mellem de oprindelige medlemsstater?

I bekræftende fald, hvornår forventer Kommissionen at gennemføre dette? I benægtende fald, hvad er grunden til denne beslutning?

Svar

(1. februar 1974)

Anvendelsen af lokalporto i visse forhold mellem de oprindelige »seks« er resultatet af bilaterale konventioner, som er blevet til på Kommissionens tilskyndelse.

Ved skrivelse af april 1973 foreslog Kommissionen samtlige medlemsstater i det udvidede Fællesskab i deres gensidige postforbindelser at anvende indlandsporto på almindelige breve og postkort.

Kommissionen har ikke modtaget svar fra alle medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 573/73

fra lord Gladwyn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. december 1973)

Om: Behandling af udenlandske studenters problemer i EFs lande.

Hvilken afdeling inden for Kommissionen er ansvarlig for behandling af udenlandske studenters problemer i Fællesskabets lande, når disse kommer fra den tredje verden eller især fra lande, som EØF på en eller anden måde står i økonomisk forbindelse med?

Svar

(22. januar 1974)

Kommissionen kan kun svare på det ærede medlems spørgsmål, for så vidt angår studenter fra den tredje verden, som har modtaget et stipendium fra Fællesskabet.

Thi Kommissionen og nærmere betegnet afdelingen for »uddannelse, praktikanttjeneste og møder« inden for generaldirektoratet for udvikling og samarbejde administrerer i forbindelse med Den europæiske Udviklingsfond et flerårigt stipendie- og studieopholdsprogram for statsborgere i de 18 associerede afrikanske stater og Madagaskar (øen Mauritius har endnu ikke noget stipendie- og uddannelsesprogram).

Praktikanter fra de øvrige associerede stater falder ind under den bilaterale bistand og således under de enkelte medlemsstaters kompetence.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 582/73

fra hr. Willi Müller

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. december 1973)

Om: Gasfremstilling på basis af stenkul

Ifølge presseforlydender fra oktober 1973 skulle der i Skotland være blevet indrettet et anlæg, hvor der i kommerciel udstrækning fremstilles en naturgas af høj kvalitet, der ligner gas fremstillet på basis af stenkul.

Jeg spørger Kommissionen:

1. Kan disse forlydender bekræftes, og hvorledes vurderes den teknologiske virkning?
2. Ser Kommissionen muligheder for at anvende den tekniske fremgangsmåde, der praktiseres i Skotland, til udnyttelse i andre fællesskabslande, der har stenkulslagre til rådighed?

Svar

(1. februar 1974)

Et forsøgs-kul-gasanlæg er indrettet i Westfield i Skotland og arbejder efter den normale Lurgi-metode. Meningen med dette projekt er at løse de problemer, der hænger sammen med metanisering og rensning af gas, der fremstilles efter denne metode og at udvide antallet af kularter, der kan anvendes, hvilket ville muliggøre fremstillingen af erstatningsnaturgas. Det er sandsynligt, at metoden, såfremt metaniseringsforsøgene falder heldigt ud, vil blive udnyttet kommercielt. Da projektet er på forsøgsstadiet, er det for tidligt at give en vurdering af udnyttelsesmulighederne.

Det er indlysende, at denne metode ville kunne anvendes i videre udstrækning lige som andre lignende metoder, såfremt udvinding af gas på basis af kul skulle vise sig økonomisk bæredygtig.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 586/73
fra hr. Egbert Wieldraaijer
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(20. december 1973)

Om: En særlig arbejdsgruppe for problemer omkring europæisk skibsbygningsindustri

Ifølge pressemeddelelser har Kommissionen nedsat en særlig arbejdsgruppe, der skal beskæftige sig med problemerne inden for europæisk skibsbygningsindustri. Gruppen, der ledes af R. H. Grierson, generaldirektør for industri og teknologi, skal arbejde for mere intensive kontakter mellem alle implicerede parter inden for industri, fagforeninger og regeringerne.

I anledning heraf anmodes Kommissionen om at besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilke personer består denne arbejdsgruppe af, og hvilke institutioner repræsenterer disse personer?
2. Har man, inden denne arbejdsgruppe blev nedsat, drøftet sammensætningen af den med industrien og fagforeningerne?

Svar

(1. februar 1974)

1. Den gruppe, som det ærede medlem sigter til, er en intern studiegruppe (task force) nedsat af Kommissionen i juli 1973, som er sammensat af de forskellige berørte generaldirektorater. Gruppen skal »forbedre kontakten med industrien for at hidføre et mere dynamisk grundlag for dens virke med henblik på at indføre samordnede retningslinier. Gruppens mål er at skabe en ramme, inden for hvilken et korttidsprogram kan udarbejdes af alle berørte parter (industri, fagforeninger og sagkyndige fra medlemsstaterne) ⁽¹⁾.

2. I betragtning af denne gruppes helt interne natur blev der ingen forhandlinger ført om dens sammensætning. Gruppen har allerede foretaget og vil fortsat foretage de nødvendige henvendelser til industrien.

⁽¹⁾ »Forslag fra Kommissionen til Rådet vedrørende skibsbygningsindustrien«, 24. 10. 1973.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 590/73

fra hr. Petersen

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. december 1973)

Om: Mulig konkurrence om forslag til løsning af energi-problemet

Vil Kommissionen tage initiativ til udskrivning af en konkurrence om nye forslag, der kan bidrage til energi-problemets løsning?

Motiveringen til spørgsmålet må søges i ønsket om at sikre, at alle hensigtsmæssige synspunkter og forslag kan indgå i kommende overvejelser.

Konkurrencen bør være åben for alle og ikke være begrænset til personer i lande inden for EF.

Konkurrencen bør bestå i, at Kommissionen udsætter priser af betydelig størrelse for besvarelse af spørgs-

mål om, hvordan energikrisen på kortere og længere sigt kan løses.

De kortsigtede forslag bør i væsentlig grad samle sig om mulighederne for at spare energi, medens de mere langsigtede forslag bør omhandle mulighederne for alternative energikilder, der kan erstatte olie. — I denne forbindelse forudsættes det, at også forslag om, hvorledes forskning og udvikling kan åbne op for nye muligheder, indgår i besvarelsen.

Der må i det hele ved udarbejdelsen af prisopgaven drages omsorg for, at besvarelserne kommer til at dække alle relevante aspekter.

Svar

(30. januar 1974)

Ved udarbejdelsen af Kommissionens politik og forslag til Rådet indhentes den udtalelse fra sagkyndige inden for regerings-, universitets-, industri- og fagforeningskredse.

Under alle omstændigheder er Kommissionen altid modtagelig for forslag, hvor de end kommer fra.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 597/73

fra hr. Pierre-Bernard Cousté

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. januar 1974)

Om: Størrelsen af olieleverancer fra Nigeria

Kan Kommissionen for De europæiske Fællesskaber angive, hvor stor en mængde olie, der er blevet leveret af Nigeria, hvis produktion stadig stiger og placerer landet på 8. pladsen blandt verdensproducenterne.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke lande, der får leverancer fra Nigeria, samt hvorledes udsigterne for fremtiden er?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 598/73**fra hr. Pierre-Bernard Cousté****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(10. januar 1974)*

Om: Leverancer af sovjetisk olie

Ifølge visse rygter skulle de hidtidige leverancer af sovjetisk olie til de ni lande i Det europæiske Fællesskab og til visse andre europæiske lande være blevet forøget.

Kan Kommissionen angive størrelsen af leverancerne af sovjetisk olie til de europæiske lande i almindelighed, og til Fællesskabets lande i særdeleshed i årene 1970, 71 og 72 og oplyse, om der ifølge Kommissionens oplysninger virkelig er sket en forøgelse, hvor stor denne i så tilfælde er, og hvornår den er indtruffet.

Svar på skriftlig forespørgsel nr. 597/73 og 598/73*(29. januar 1974)*

Det ærede medlem vil finde svaret på sine spørgsmål i Bulletin nr. 1—2/1973 Eurostat — energistatistik, side 55.

Europa-Parlamentets sekretariat har sikkert et eksemplar af denne publikation, der udgives af De europæiske Fællesskabers statistiske kontor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 623/73**fra hr. Cousté****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(18. januar 1974)*

Om: Oprettelse af et europæisk institut til forbedring af leve- og arbejdsvilkårene

Kan Kommissionen for De europæiske Fællesskaber redegøre for, hvor langt den er nået med forberedelserne til oprettelsen af et europæisk institut til forbedring af leve- og arbejdsvilkårene?

Kan Kommissionen i øvrigt redegøre for, hvorvidt den har til hensigt at forbinde dette instituts virksomhed med de bestræbelser, der er i gang på miljøområdet?

Svar

(25. januar 1974)

Det ærede medlem henvises venligst til Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel nr. 156/73 fra hr. Jahn den 15. januar sidste år ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets Forhandling nr. 170.
